40. ÉVFOLYAM, 14. SZÁM
Ára: 3,– Ft
1984. ÁPRILIS 5.

Ludas Matyi

Brenner György rajza

SEGÉLYKÉRŐ TELEFON

– Úgy áll rajtad ez a kabát, hogy rá sem merek gondolni, menynyi borravalót adhattál az eladónak...

Élet és abszurd

Boris Vian most kiadott abszurdjában (már a címe is hóbortosan hangzik: Venyigeszú és a plankton) van egy hivatal, ahol 1800 oldalas aktátum-tervezet készül arról, hogy a *buli* szó helyett a *muri* szó használata ajánlatos... Lám, milyen parttalan tud lenni a könyvcsinálók fantáziája, ha azt akarják érzékeltetni, mennyi felesleges dolog terheli az életünket...

Úgy adódott, hogy a fürdőszobámba a kiszolgált *Hévízmelegítő* helyett egy *Hévíz-melegítőt* kellett felszereltetni. Az illetékes szolgáltató vállalat drágán ugyan, de dicséretes gyorsasággal: 48 órán belül elvégezte a cserét. Így aztán csak 15 napig kellett meleg víz nélkül szűkölködnöm. Mert előtte 13 napot kellett várnom egy papírlapra: a Kéményseprő Vállalat engedélyére. Hiába mondtam: ugyanolyan lesz, ugyanoda lesz; akkor is kötötték az ebet az engedélyhez, kijelentették, hogy papír nélkül nem lehet. Nem probléma, véltem én, bemegyek a kéményseprő kirendeltségre, megkeresem azt a kedves koromkotrót, akinek a körzetéhez tartozunk, s aki nyilván személyesen ismeri házunkat és kéményünket, firkant pár sort nekem, s máris rendben minden. Ám kiderült, hogy nem ilyen egyszerű, kéményseprőék csak annak hisznek, amit látnak, közölték: helyszíni szemlét foganatosítanak. Hatodik napon meg is jelent két fehérarcú – kéményseprőre egyáltalán nem emlékeztető – férfiú, utcai ruhában, megszemlélték a semmit és bólintottak, hogy rendben. Kértem a papírt, de ők mosolyogtak: hogy képzelem? Ők nem dönthetnek a helyszínen, csak bent az irodában a művezető. Az, aki nem látta a kéményt. Úgy látszik, a Kéményseprő Vállalat még annak sem hisz, amit lát. A művezető mindenesetre érett megfontolás után döntött, s így csak a 13. napon kaptam meg a papírt.

Annyira szokvány história – minden kedves olvasóm kapásból tud egy tucatnyi hasonló esetet elősorolni –, annyian s annyiszor megírták már az ilyen anomáliákat, hogy említeni is restellem. Nem is tenném, ha nem találtam volna meg adott esetben az egyedül üdvözítő megoldást.

Adva van egyfelől az ellentmondás: akinek joga van az engedélyt kiadni, annak nincs ideje a helyszínre kiszállni; akinek van ideje kiszállni, annak nincs joga engedélyezni. Másfelől aztán ott van az ebből eredő bosszantó, bőszítő késedelmeskedés. Mit lehet tenni tehát? Egyszerű:

Akinek szüksége van az engedélyre, kapja fel a kéményt, s vigye el személyesen bemutatni a körzeti kéményseprő kirendeltségre.

Radványi Barna

Macera

A jó elnyeri méltó büntetését. Az ám!

A dolog úgy kezdődött, hogy egyik vállalatunknál megkérdezték a dolgozókat. Nos, ez igen dicséretes, és mostanában mind gyakoribb, ami szintén dicséretes. Ezúttal közvetlen főnökeik felől faggatták a beosztottakat, szakmai, emberi értékekről, netán azok hiányáról.

„Lejöttek" a szempontok, összeültek az érdekeltek kollektív véleményt formálni. Mit mondjak, komolyan vették. Volt részleg, ahol érvek és ellenérvek csatáztak, volt ahol simán összeállt a kép. Végül is leírták, fölküldték. Vártak, visszajelzésre.

Jött is, a reméltnél gyorsabban, mint derült égből az olajválság. Ám, különös, csupán az egyik csoporthoz. Hogy melyikhez? Nem fogják elhinni! Oda, ahol azon a véleményen voltak: nálunk a főnök érti a dolgát, jó a szakmában, s ráadásul tetőtől-talpig ember. Ez pedig már gyanús volt a felsőbbségnek. Rossz ennyi jó egyszerre! És ekkora fény még árnyékot vethet más középvezetőkre, felülről nézve tán kedvesebbekre.

Szóval összehívták a beosztottakat újra, s mondták: gondolják át ismét, mert az nem lehet, hogy minden ilyen szép. Szóltak az illető főnöknek is: „Jóember, legalább maga mondja, hogy nem olyan jó ember!" Az meg zavarában csak hebegett, habogott, ami úgy is értelmezhető, mirtha fogadkozna: igyekszik megváltozni.

Tehát happy end? No, nem egészen. A csoport ugyanis makacsul köti az ebet a karóhoz, főnökét a pozitív pólushoz. Gerinces, karakán gárda! Kár értük! Hogy így megverte őket a sors, ezzel a főnökkel. Jobbat érdemelnének. Vagyis rosszabbat. És akkor nem lenne ez a fűzőcske meg ez a sok macera, ezzel a véleménnyel. Legfeljebb év közben, folyamatosan.

Azt meg, ugye embertársaim, ki lehet bírni?

Münz András

DUNA-PARTON

– Azt a halat, amit innen viszek haza, az asszony olaj nélkül is meg tudja sütni!

Hát most...

— Ez az áru mindig kibújik az árrésen!

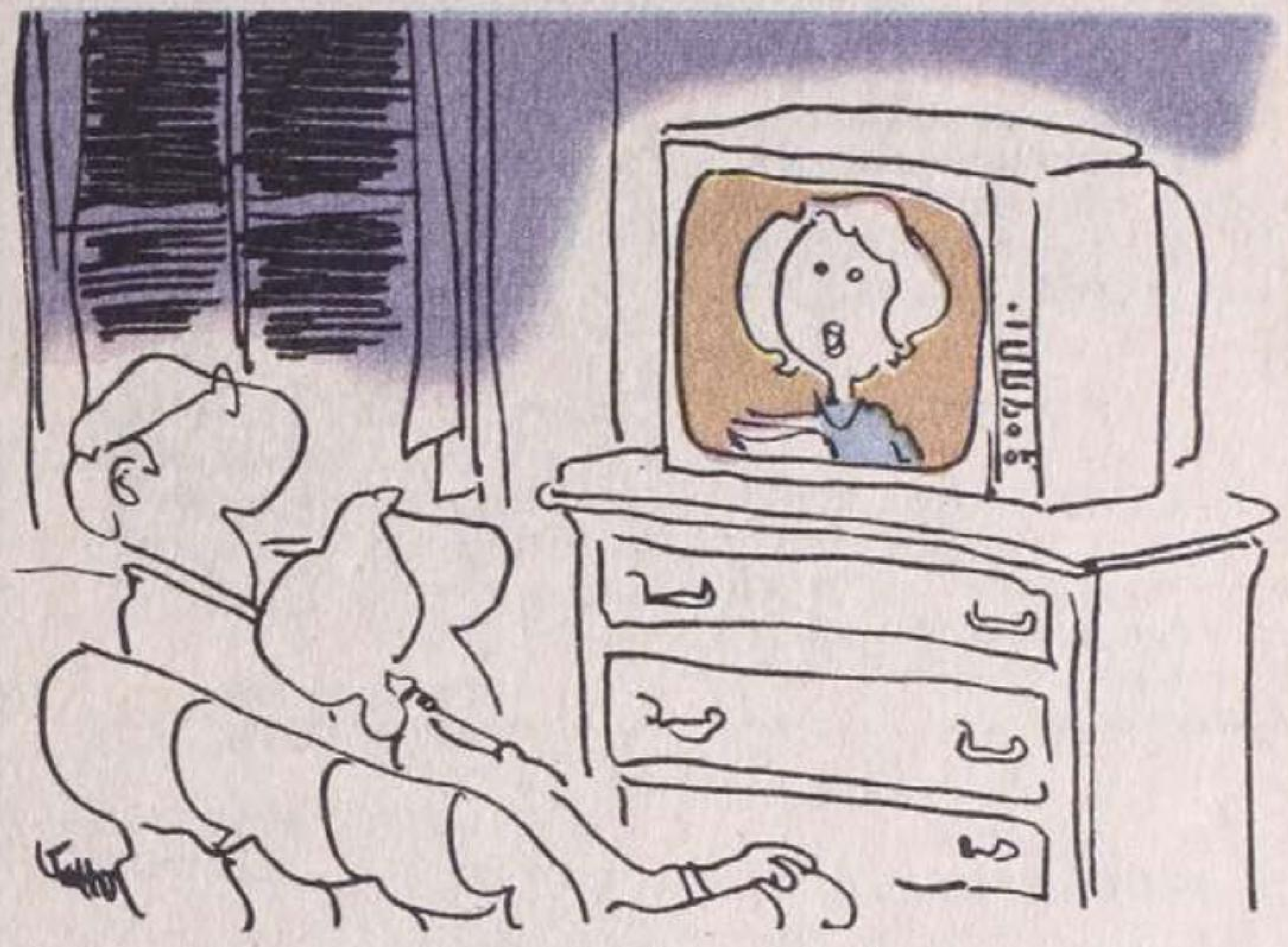

— És most a nejem elénekel nektek egy dalciklust az új Nemzeti Színház javára!

PÁLYAVÁLASZTÁSI BEMUTATÓ

SEMLEGES TERÜLET

— Ma Bécsben megkezdődtek a tárgyalások a Gödény utca 4/b alatti társasház lakói és a 64-es építőipari vállalat képviselői között...

JATTOLGATUNK, JATTOLGATUNK...

Tisztelt Borravalózási Központ!

Alulírott Madárlátta Béla (Róbertváros, Hátulgombolós u. 17. 8763) egy felfedezésemet szeretném az Önök szíves tudomására hozni. A minap hirtelen azt észleltem, hogy valami ketyeg bennem. Először azt hittem, a szívem kalimpál — megértheti a T. Központ, hiszen tavasz van —, de azután rájöttem, valami másról van szó. A titokzatos és ennélfogva félelmetes ketyegést csakis olyan helyen észleltem, ahol máskülönben borravalót — magyarul: jattot — szokás adni. Nem értettem a dolgot, de amikor egy magát a Társadalomba Való Beilleszkedést Elősegítő Szervezet tagjaként bemutató egyén telefonon megfenyegetett, minden világossá vált: annak érdekében, hogy viszonylag zavartalanul élhessek társadalmunkban, egy borravaló automatát ültettek a szervezetembe.

T. Központi Központ! A szocializmus építésének jelenlegi szakaszában nagyon fontos dolog, hogy az ember tudja, mikor, kinek, mennyi jattot kell adni. Túl kevéssel nem lehet kiszúrni a taxis, fodrász, pincér stb. szemét, mert egy rossz pillanatukban képesek arra, hogy hirtelen felindulásból pirosra fessék a fogaimat. (Erre, T. Borravalózási Központ, volt már példa, ha nem is velem, de egy közeli ismerősömmel történt hasonló eset.)

A múltkor is, ülök a fodrásznál, szemben velem Gedeon bácsi, a nők bálványa szépítette a soron következő páciens fejét, s éppen azon tűnődtem, mennyi jattot illik a zsebébe csúsztatni egy ilyen aranykezű mesternek, amikor megszólalt a ketyegő... Igen, azt nem lehet, hogy nem adok, mert egy hónapja éppen ez volt a baj... Féloldalasra vágta a frizurám és az utcán többen is gratuláltak, hogy milyen jól sikerült a Frankenstein-jelmezem... Szóval, kap tíz forintot, de ha belevág a fülembe, akkor csak nyolcat. Na, jó, ha a jobb fülembe vág bele, akkor kilencet, az ugyanis kevésbé érzékeny... Hangosan ketyeg a masina, úgy látszik, mégsem kilencet kell adni... de akkor mennyit?

Várok a benzinkútnál, T. Központ, jön felém a kutas és mosolyog. Öt forintot fogok neki adni, úgy látszik, megérezte, mert most még szebben mosolyog... Nahát, nem is hozzám jött, hanem a mögöttem levő Mercedeshez... Ha te így, én is úgy! Nem kapsz semmit! Már megint dörömböl ez a vacak szerkentyű! Hogy azt nem lehet, mert a múltkor is leeresztette az egyik hátsó gumimat, amikor csak két forint apróm volt!... Nicsak, most meg a szélvédőmet törölgeti... négyet adok neki... hátul is letörli az ablakot... hat forint... megint ez a ketyegés, a fizetendő összeg három forintra végződik, egye fene, adok hét forintot, amióta ilyen drága a benzin, úgyis ritkán tankolok...

T. Központi Borravaló Jatt Központ! Amíg a pincér összeadja a számlát, kiszámolom, hogy menynyi borravalót adjak... A leves ugye langyos volt, viszont hamar hozták, ez tehát döntetlen... A főzelék jó volt, igaz, negyven percet kellett rá várni, úgy látszik, lassan tölti a konzerveket, vagy errefelé későn érik a bab..., a jatt eddig átlagos, tíz százalék... Mit ketyeg az automata? Hogy kevés? De könyörgök, én édes kis automatám, vedd figyelembe, hogy a sör meleg volt! *(T. Központ! Utólagos jóváhagyásukkal tegeződöm a borravaló automatával — M. B.)* Nem adhatok többet tíz százaléknál, nem volt szalvéta és a pincér a fázós ujját a levesben próbálta felmelegíteni... Hogy minden fogásnál jó étvágyat kívánt? De a sót csak harmadik felszólításra hozta, elég lesz a tíz százalék... Ne ketyegj, ne ketyegj... Na jó, legyen tizenöt százalék, de ez volt az utolsó ajánlatom. Na ugye, most azután egyáltalán nem ketyeg.

T. Központ! A fent idézett eset tegnap történt, azóta álmatlanul hánykolódom a munkahelyemen, mert nem tudom, miért nem ketyeg ez a dög? Azért, mert megfelelő jattot adtam, vagy egyszerűen csak elromlott?

A fene ismeri ki magát ezeken a borravaló automatákon!

Jattos tisztelettel

Madárlátta Béla

Föld S. Péter

– Ez egy lumpen család, munka után nem vállalnak más munkát!

– Csak nem pályázol fair play-díjra, édes fiam, hogy nem rúgtad fel az emberedet?!

SZILÁNKOK

PANASZ

Brahovácz panaszkodik:
— Elrontottam az életem. Olyan nőt vettem feleségül, akit szeretek és képtelen vagyok megcsalni.

CIRKUSZ

A dobok tompán, félelmetesen peregtek, amikor a porondmester bejelentétte, hogy szünet következik és milyen drágák a büfé árai.

UTAS-SZÓRAKOZTATÁS

— Pályaudvari hangosbeszélőnk most ismerteti az 1927. évi menetrendet.

ABSZURD

— *Sajnos nincs rá kapacitásunk.*
— *Mire?*
— *Azt kérem én nem tudhatom.*

TERV

— Háza van, kocsija van, szép felesége van. Mit már még az élettől?
— Ugyanezt. De húszéves koromban.

ABSZOLÚT FRISS

A NÁLUNK VÁSÁROLT TOJÁST A TYÚK ÖN ELŐTT TOJJA!

MŰTÉT ELŐTT

— Doktor úr, nagyon kérem, ne értesítse a családomat, ha a műtét sikerül. Nagyon el lennének keseredve.

TAXI

— *Vigyen el engem a Rottenbiller utca 20-ba. Mennyi idő alatt érünk oda?*
— *Hamarosan. Ez a Rottenbiller utca 18.*

SZÜLŐI VÁGY

— Azt akarom, hogy a fiamnak különb élete legyen, mint az ő fiának.

CSALÁDI VESZEKEDÉS

— *Te mondod, hogy nem becsüllek? Hiszen a legdrágább herendi porcelánkészletünket vágtam a fejedhez!*

BÉKÉLTETŐ TÁRGYALÁS

— Hajlandók kibékülni?
— Igen, de csak válás után.

TÖPRENGÉS

— *Mitől tudnak mások diszkréten boldogtalanok lenni?*

ÁR

— Én még a becsületem árán is tisztességes akarok maradni.

ŐSZINTE PEDAGÓGUS

— *Negyvenöt gyerekem van a 2/b-ben, és én még a sajátommal sem tudok bánni.*

BOTRÁNY

— Óriási botrányt csaptam. Képtelen vagyok elviselni, hogy megcsalom a feleségem . . .

PESSZIMIZMUS

— *Minél magasabb kort él meg valaki, annál több emberben csalódik.*

PORTRÉ

— Maga melyik focicsapatnak drukkol?
— Én mindig hűségesen kitartok a nyerő csapat mellett.

Galambos Szilveszter

JÁTÉKOS SZOLGÁLTATÁS

– Amíg várnak az ügyfelek, speciális automatával játszhatnak!

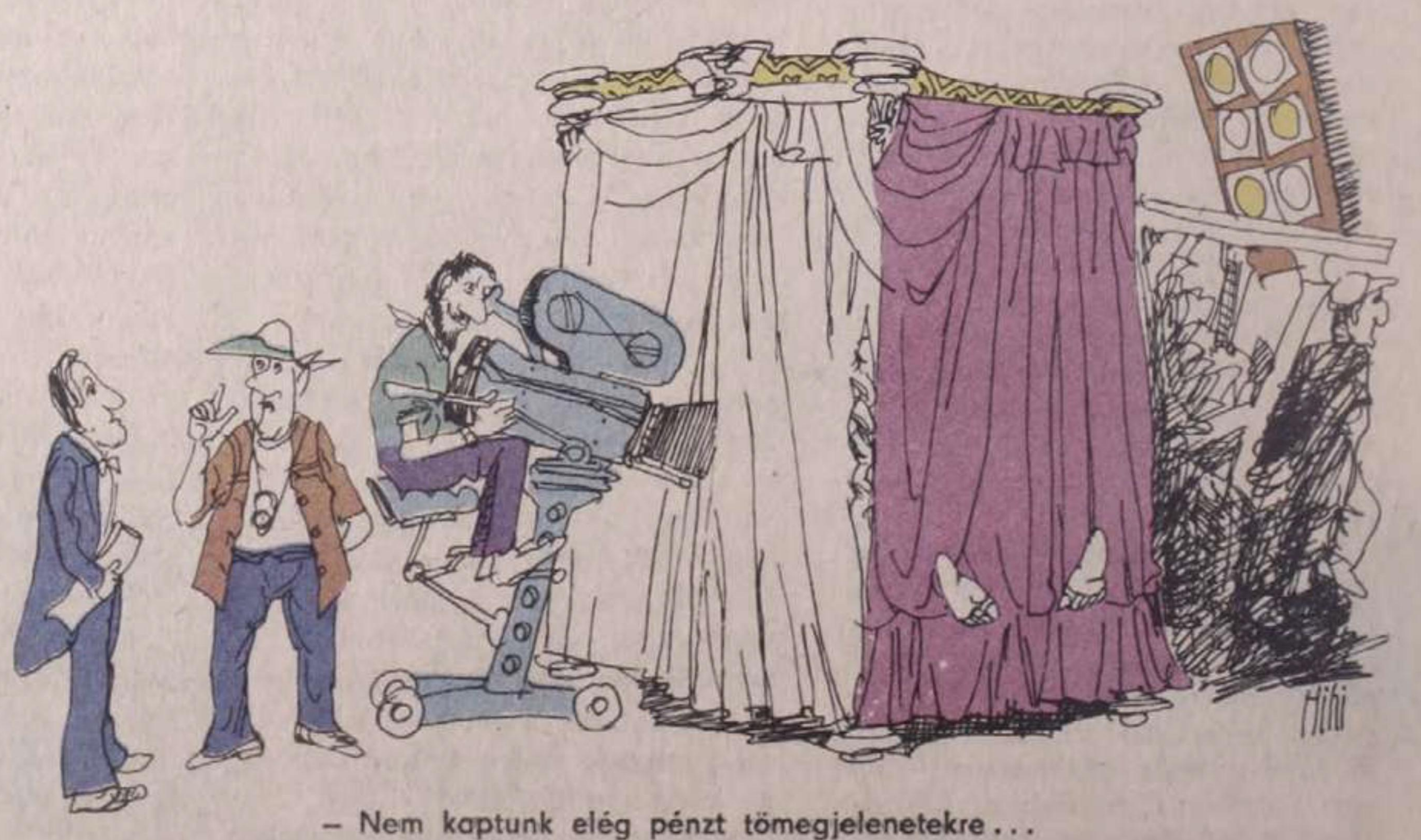
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

— Szégyellem, de legalább tíz éve nem voltam színházban — mondja a bankár a színésznek.
— Semmiség — legyint a színész. — Én sokkal régebben jártam utoljára bankban.

*

Rózsahegyi Kálmánhoz beállított egy önjelölt tehetség. Arra kérte a mestert, hogy faragjon belőle színészt.
Rózsahegyi beletörődve hallgatta, hogy a fiatalember negyedóráig csillogtatta színészi képességeit, majd újabb negyedóráig énekelt. Amikor befejezte a produkciót így szólt:
— Én az apámtól örököltem a tehetségemet.
Rózsahegyi szívott egyet a pipáján, aztán ezt válaszolta:
— Nem hiszem, hogy nagy veszekedés volt az örökség körül . . .

TÖRTÉNELMI FILM

– Nem kaptunk elég pénzt tömegjelenetekre . . .

Jelképek

1

Egyszer véletlenül betévedtem egy vidéki művelődési otthon galambász szakkörébe. A foglalkozáson arról folyt a vita, hogy a versenyeken ki kapja a díjat: a galamb vagy a galambász? Mert, ha a galambász, akkor a nevesebb tenyésztők nyugodtan nevelhetnek akár tollatlan vagy, isten ne adja, háromlábú galambokat, akkor is biztosak lehetnek az elismerésben, ismeretlen galambász viszont a világ legszebb madaraival sem arathat sikert. Hosszú vita után mégis úgy döntöttek a szakkörben, hogy a díj nem a galambot, hanem a galambászt illeti — nem tudom, miért jutott eszembe erről a jelenlegi magyar irodalomkritika.

2

Sokan megkérdezik, hogy külföldön is megjelennek-e a könyveim, ilyenkor vagy titokzatosan mosolygok, vagy töredelmesen bevallom, hogy előfordul, de ritkán. Nálam nagyobb írók is nehezen tudták áttörni a magyar nyelv Biharkeresztestől Hegyeshalomig tartó határait, minél szebben és ízesebben írtak magyarul, annál kevésbé. Egyszer hallottam, hogy H., a kitűnő természetfilmes rendező előadást tartott hazánk valamelyik külföldi követségén a Kisbalaton madárvilágáról, meghívott vendégeknek. Megjelenik az első vetített madárkép, H. mondja a nevét.

— Kékbörzsönyös sápi gyurgyalag! — (vagy valami hasonló).

A tolmács sokáig tűnődik, aztán fordít.

— Vogel!

Ennyi ment át az egészből, madár-madár!

3

Cortez, Dél-Amerika spanyol meghódítója, hogy takarékoskodjon katonáinak életével, szívesen alkalmazott spicliket. Egyszer, az indiánokkal vívott háború legfeszültebb napjaiban, beosztottjai jelentették neki, hogy egy kereskedő kívánja felajánlani szolgálatait, a hadvezér habozás nélkül fogadta. A kereskedő alázatosan üdvözölte Cortezt és közölte, hogy ismer egy bizonyos rejtekutat, mely az ellenséges hadvonal hátában emelkedő magaslathoz vezet, ahonnan már gyerekjáték volna lemészárolni az indiánokat. Cortez bólintott.

— És mit kér, amiért megmutatja ezt a rejtekutat? — mert Cortez nemcsak jeles hadvezér volt, de az életet is ismerte.

— Tulajdonképpen semmit — mondta a kereskedő —, de ha a nagy Cortez nem akarja meghagyni neki azt az örömet, hogy önzetlenül szolgálhassa a spanyol hadsereget — mint látható, a kereskedő sem volt akárki —, inkább csak jelképes jutalomként adja neki azokat a szögeket, melyek az inkák templomának falán az ezüstlemezeket rögzítik.

— Nem magukat az ezüstlemezeket? — kérdezte Cortez gyanakodva.

— Nem, elég lesz, ha a szögeket megkapom.

Ezt Cortez már meg tudta ígérni, és meg is esküdött rá. Csak a templom elfoglalása után derült ki, hogy ezeket a különleges nagyméretű szögeket tiszta aranyból öntötték, az élelmes kereskedő két tonna tiszta aranyat kasszírozott be. A tanulság: kérni tudni kell.

4

Egy mohamedán temetőben sétálgatunk, az utolsó sírtól alig néhány méterre már a sivatag veszi át az uralmat. A sírok fölött sehol sem áll fejfa vagy márványoszlop, még egy felhantolt kupac sem, a nyughelyeket a szél hamarosan betemeti a sivatag homokjával.

— A mohamedán világban senkinek a sírja fölé sem állítottak emlékjelet? — kérdezem a kísérőmet.

— Csak három embernek.

— Kinek?

— Mohamednek, aki Allah egyetlen igaz prófétája volt, aztán Omár kalifának, akinek kardja csak győztes csata után tért meg a hüvelyébe és Abu Baszrnak.

— Abu Baszr?! Ő ki volt?

— Különösebbet nem jegyzett fel róla a történelem. Legfeljebb annyit, hogy ő volt a próféta sógora.

— Értem — mondtam és ballagtunk tovább.

5

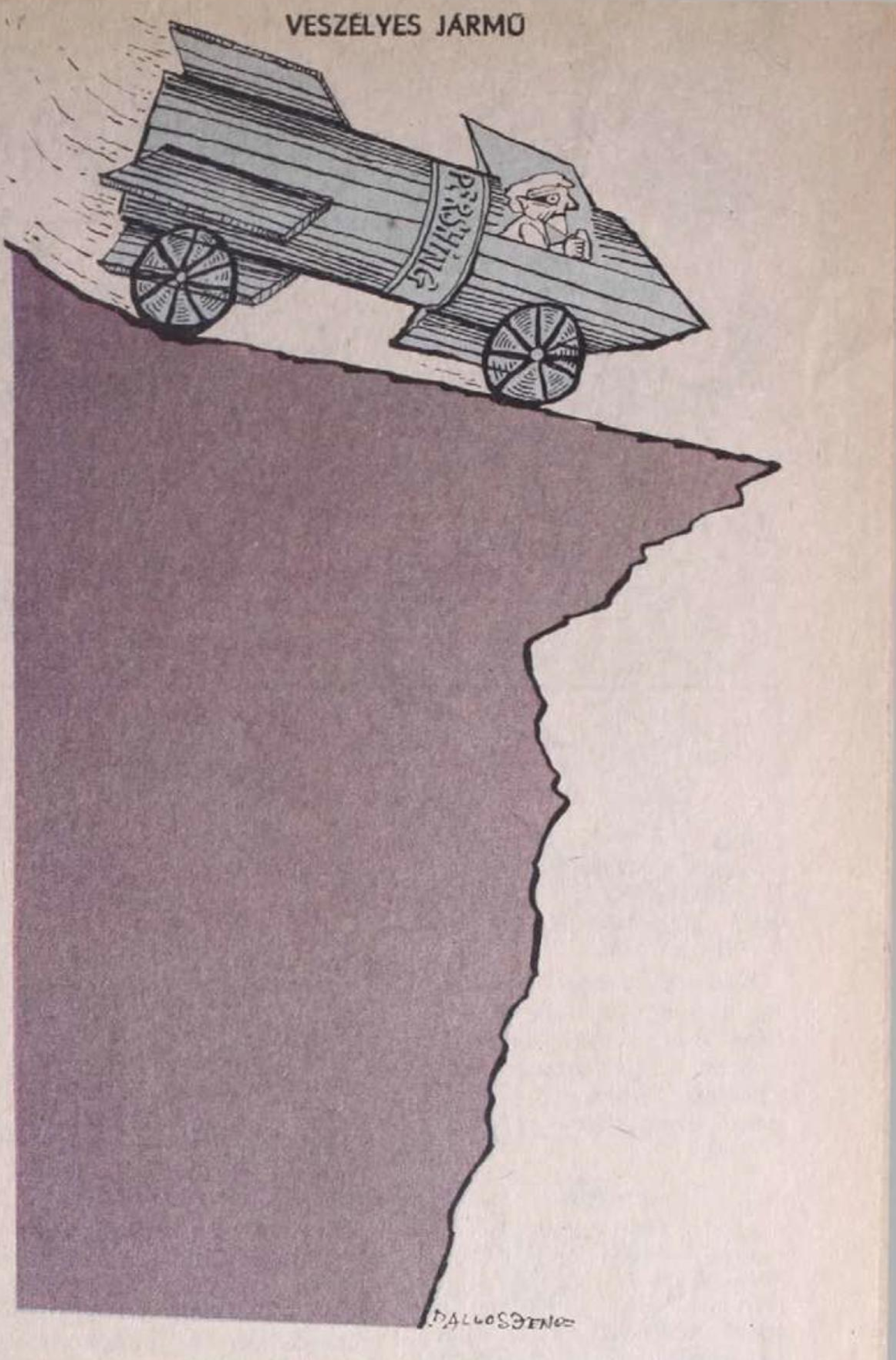
Az irodalomtörténészek már régen gyanakodtak rá, hogy a Hamletet, a Lear királyt, a Rómeo és Júliát és a többi remekművet nem Shakespeare, hanem egy angol főnemes, Sir Bacon írta. Feltételezéseikre hosszú évszázadokon át nem találtak teljes értékű bizonyítékokat, de nemrégiben előkerült egy feljegyzés, mely végérvényesen tisztázta az ügyet.

Sir Bacon irataiban számadást vetett: állami hivataláért évi tízezer font javadalmazást kapott, ha ehhez hozzájött volna a drámák előadásai után járó jogdíj, a főnemes átlépett volna egy magasabb adóosztályba és a progresszív levonással jövedelme tízezer font alá csökkent volna. Sir Bacon belátta, hogy valamelyik hivatását fel kell adnia, egy pillanatra megfordult a fejében, hogy drámaköltő lesz, maga elé morogta:

— Lenni vagy nem lenni?! — de aztán legyintett erre a nyilvánvaló őrültségre, és átüzent a közeli kocsmába egy Shakespeare nevű részeges színészért, hogy fontos tárgyalnivalója volna vele. „A többi néma csend..."

Moldova György

VESZÉLYES JÁRMŰ

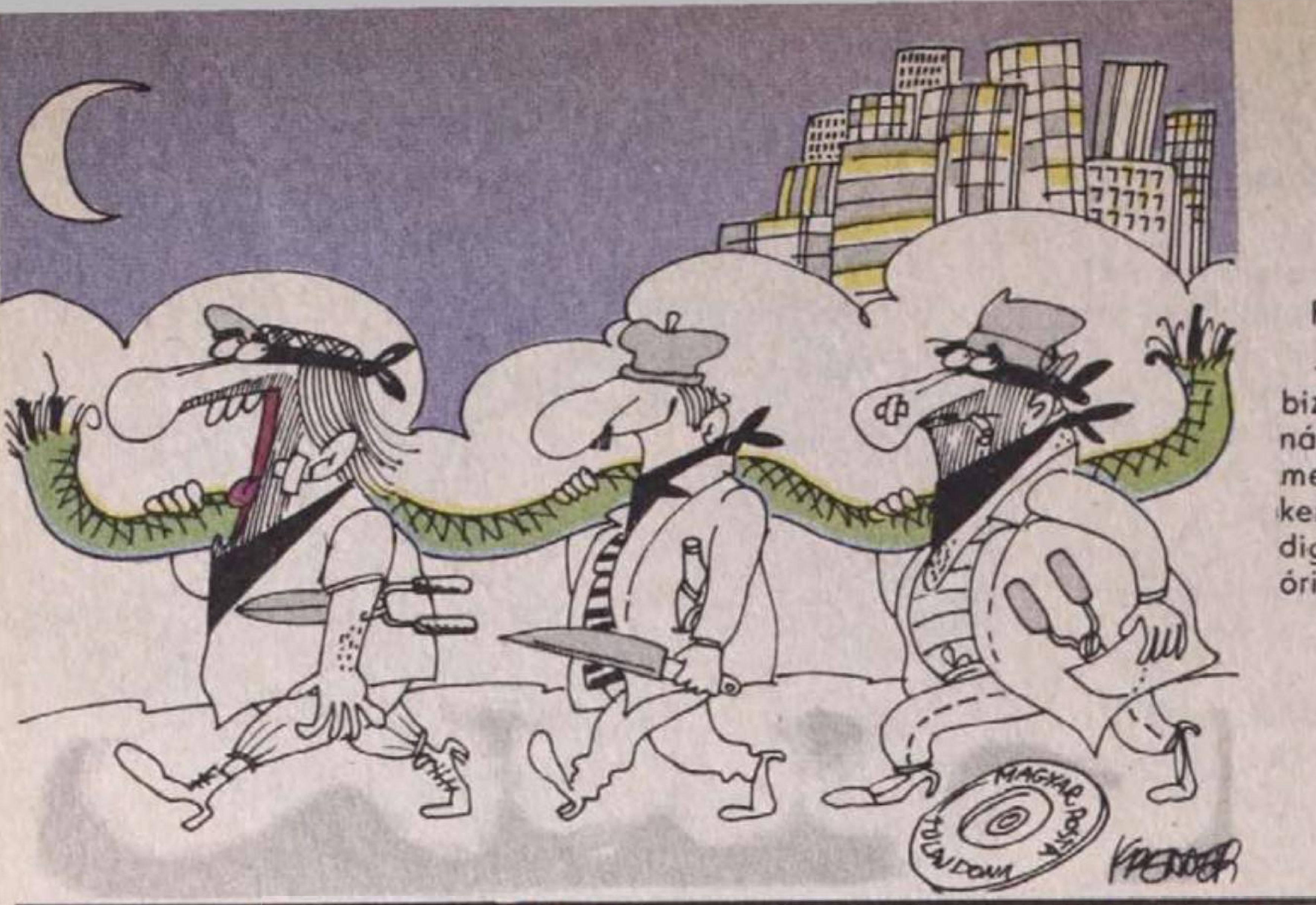
PEDAGÓGUS-GONDOK

– Ő már a harmadik képesítés nélküli kémia tanár, akinek nem sikerül...

Baszk terroristák közleménye:

A MAGYAR SZÍNES TÉVÉK ROBBANÁSÁÉRT NEM VÁLLALJUK A FELELŐSSÉGET!

KÁBEL-RONGALÓK

– A MÉH-nél biztosan lebuknánk, próbáljuk meg az Állatkertben, ott mindig vesznek óriáskígyót...

– Szóval te biztosan tudod, hogy ez a módszer megszünteti a csuklást?

BAKI BAKI HÁTÁN

Egy mai novellából: „... kora reggel bejött a szerkesztőségbe, *amikor még hire-hamva sem volt a többieknek...*"

Hm. Aki *még* nincs valahol, annak lehet, hogy híre sincs, való igaz. De *hamva* csak annak lehet, aki *már* nincs ott. Hacsak nem hamuként érkezik idővel.

Egyik napilapunkban olvasom (szó szerint!): *„A fogadó fél csinálta az egyik takarítónőt... egyik beosztottja... — felcsinálta a patáliát."*

Le vagyok nyűgözve.

„Előadósorba cseperedett leány" — olvasom egy ismeretterjesztő műben.

Baki? Vagy reális helyzetkép?

New Hampshire helyett „New *Hamisphire"* jelent meg a tévéhíradóban, szegény Ipper Pál háta mögött, egy kinagyított cédulán, jó nagy betűkkel.

Még jó, hogy nem New Hemisphere, azaz új félteke. És jó, hogy nem egy kinagyított — félcédulán...

Egy irodalmi orgánum szerkesztőjéhez intézett nyílt levélből: *„az önnek január 25-én megküldött nyugdíjas pénzügyminisztériumi tanácsos reagálását...* változtatás nélkül közölni szíveskedjék."

Ha én nyugdíjas pénzügyminisztériumi tanácsos volnék, s megküldenének egy irodalmi hetilap szerkesztőségének, tartok tőle, hogy nem lenne hajlandó közölni. Pláne változtatás nélkül.

Egy mai, popzenei szövegből: *„Csavarod a szavakat, mint ügyvéd a tárgyalást".*

A csavart tárgyalás valóban újszerű kép, s híven mutatja, hogy a szó igazi mestereinek hála, szinte beláthatatlan fejlődés áll édes anyanyelvünk előtt. Hogy emehhez magam is hozzájáruljak, nevet adtam a dalban említett jogász valóban dalba illő kunsztstiklijének. Íme: *védcsavar.*

További példa nyelvfejlődésünk kilátásaira.

Tévé-interjúalany: „Aki gyerekkorában megtanulja szeretni a színházat, az felnőtt korában nem fog kukákat felrúgdalni és embereket *egzaltálni."*

Legföljebb a latin eredetű szavakat keveri majd össze, s a „vegzálni"-t meg az „inzultálni"-t véli egyesíthetni egy olyan igével, melynek jelentése: a kótyagosságig föllelkesíteni.

Szó, ami szó, a lelkesedés csakugyan többet ér kótyagosság nélkül.

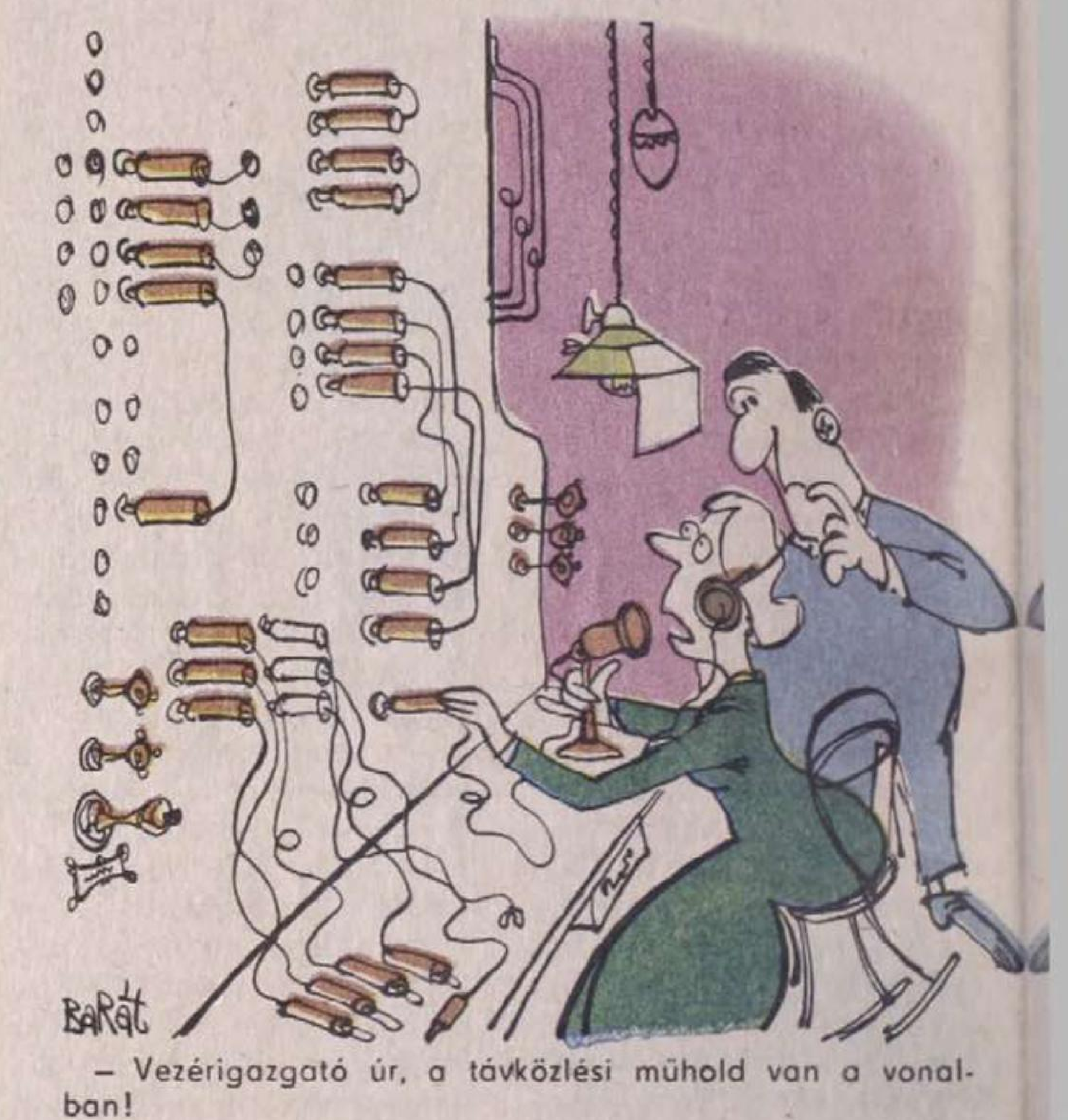
Egyik napilapunk sportrovatában olvasom, hogy a fegyelmezetlen Klampár Tibort, mint sokszoros visszaesőt, az Asztalitenisz Szövetség az egész idei esztendőre eltiltotta a versenyzéstől.

Ugyanott tíz nap múlva megint Klampár Tiborról olvasok. Hogy milyen eredményeket ért el a magyar asztalitenisz-bajnokságban, az előző napon.

Most mit csodálkoznak? Azt hiszik, ez az Asztalitenisz Szövetség első bakija ebben az ügyben?

Timár György

GYÁRTMÁNYFEJLESZTÉS

– Vezérigazgató úr, a távközlési műhold van a vonalban!

IRIGYSÉG

– Se lakásuk, se kocsijuk, ezek a legszebb éveik...

JOGI ESETEK

– Jöjjön, most megmutatom, hogy a maga felesége és a férjem hogy csaltak meg minket!

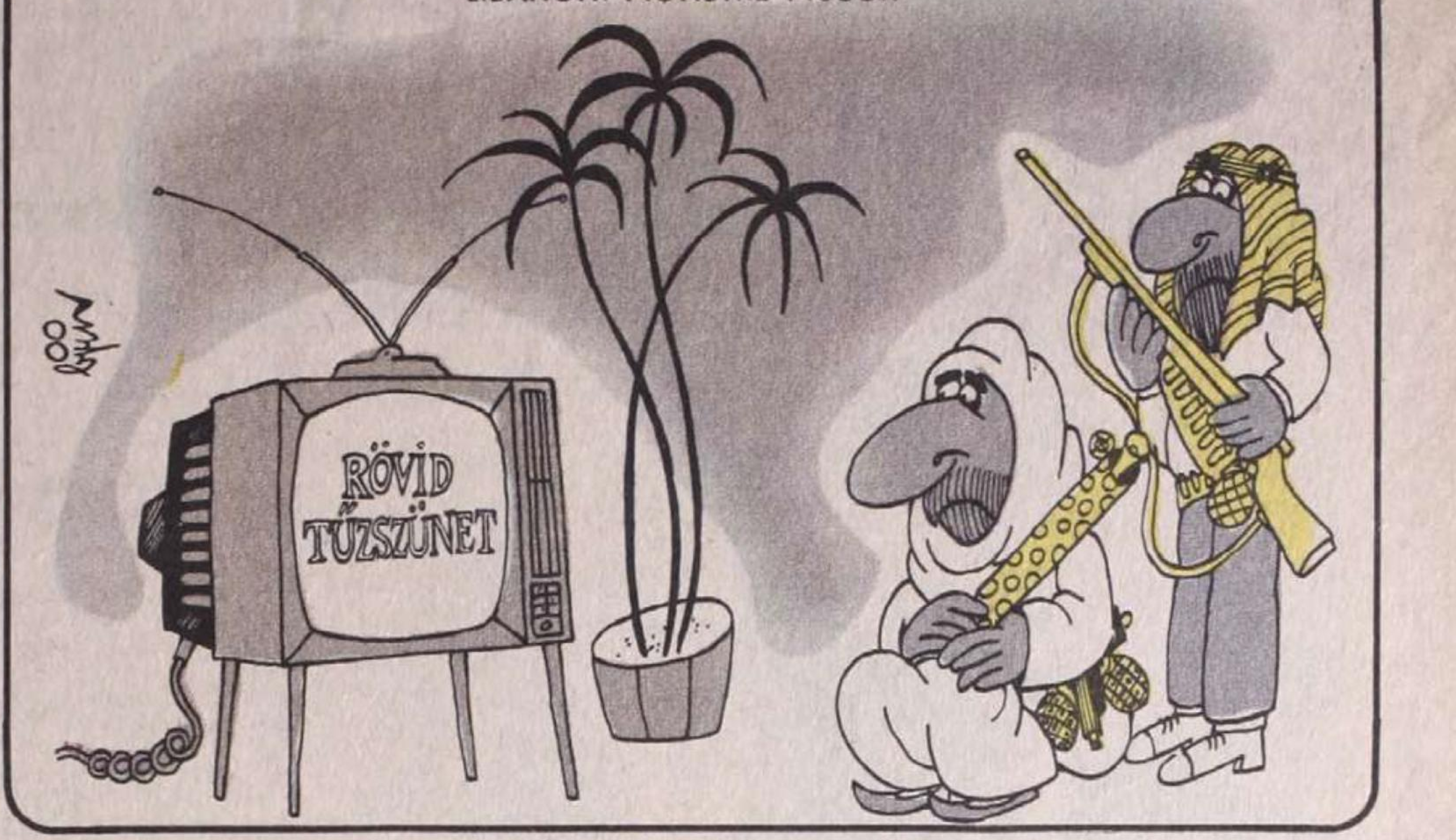
Tizenegy százalékos kamat!

Tanácsunk az OTP-nek: tartsa pénzünk Skála-kötvényben!

KELNEK A PRIMŐRÖK

LIBANONI MONSTRE MŰSOR

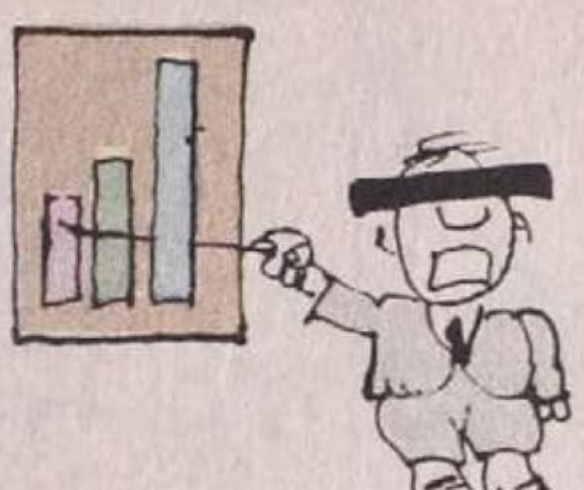
FOGYASZTÓ AUTOMATA

RÖVID TÁJÉKOZTATÓ

– Ne is üljenek le elvtársak! Csak arról lenne szó, hogy miket tesz lehetővé népgazdaságunk jelenlegi helyzete!

MAGYARÁZOM A BŰNÜGYI STATISZTIKÁT

— Hát, kérem szépen, először is: mint tudjuk, nálunk a közrend és a közbiztonság szilárd. A statisztika is azt mutatja, hogy hazánkban a bűnözés dinamikusan stagnál. Az persze ne tévesszen meg senkit, hogy a legfőbb ügyész tájékoztatása szerint az elmúlt évben a bűncselekmények száma 8%-kal nőtt. Ez csak azt jelenti, hogy társadalmunk fejlődik, ez a fejlődés egyenletes, és a bűnözés pont annyi százalékkal nőtt, mint más.

Aztán, tetszik tudni, az is biztató jelenség, hogy az erőszakos és garázda cselekmények száma ugyan nőtt, de azok belső összetétele biztatóan alakult. Nálunk mindenki nyugodtan kimehet az utcára, mert a garázda elemek 82,73%-ban a feleségüket verik odahaza, és csak a fennmaradó részben a gyanútlan állampolgárokat az utcán.

A tulajdon elleni cselekmények terén is kedvezőek a tendenciák. Csökkent a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett cselekmények száma, viszont nőtt a személyi tulajdon elleniekké. Itt a statisztikát csak az zavarta meg, hogy hogyan minősítsék az olyan magánszemély sérelmére elkövetett betörést, aki a közpénzből szerezte a vagyonát.

Kedvezően alakult a hazai képlopási statisztika is. Hazánkban az egy olasz, illetőleg az egy görög állampolgárra eső képlopások száma messze meghaladja az egy magyar állampolgárra esőt.

A szemérem elleni vétségek száma a férfilakosság számára különösen kedvezően alakult. Ezen cselekmények elkövetői között a naptárkiadó vállalatok, a színház és filmipar képviselői, valamint a Magyar Naturisták Szövetségének tagjai dominálnak. Ez utóbbiak előzetes amnesztiában részesültek.

Jelentősen javította a statisztikát, hogy a disszidálás (ejtsd: hazatérés megtagadása) ma már nem bűncselekmény, hanem csak szabálysértés, mint a tilosban parkolás. A cselekmény jellege miatt azonban a helyszíni bírság sajnos nem alkalmazható. De igazságszolgáltatási szerveink humanitását dicséri, hogy mivel a disszidálás nem bűncselekmény, elkövetőjének azonnal kiállítanak egy makulátlan erkölcsi bizonyítványt, és utána küldik.

Az előző évek biztató tendenciáinak folytatásaként hazánkban tavaly egyetlen műholdlopás sem történt, és egyetlen feljelentés sem érkezett az uralkodóház megsértésének bűntette miatt.

Az ittas vezetések számának növekedéséért pedig a rendőrség a hibás, mert tavaly a szokottnál jóval több közúti ellenőrzést tartott.

Szóval a helyzet megnyugtató. De azért mostanában éjfél után ne tessenek kimenni egyedül az utcára, mert lehet, hogy az utcát ellopták.

Trunkó Barnabás

TISZTELETLEN FIATALOK

KI MIBEN TUDÓS?

– Pedig valami pályázaton nyerte el ezt a tábornoki pozíciót!

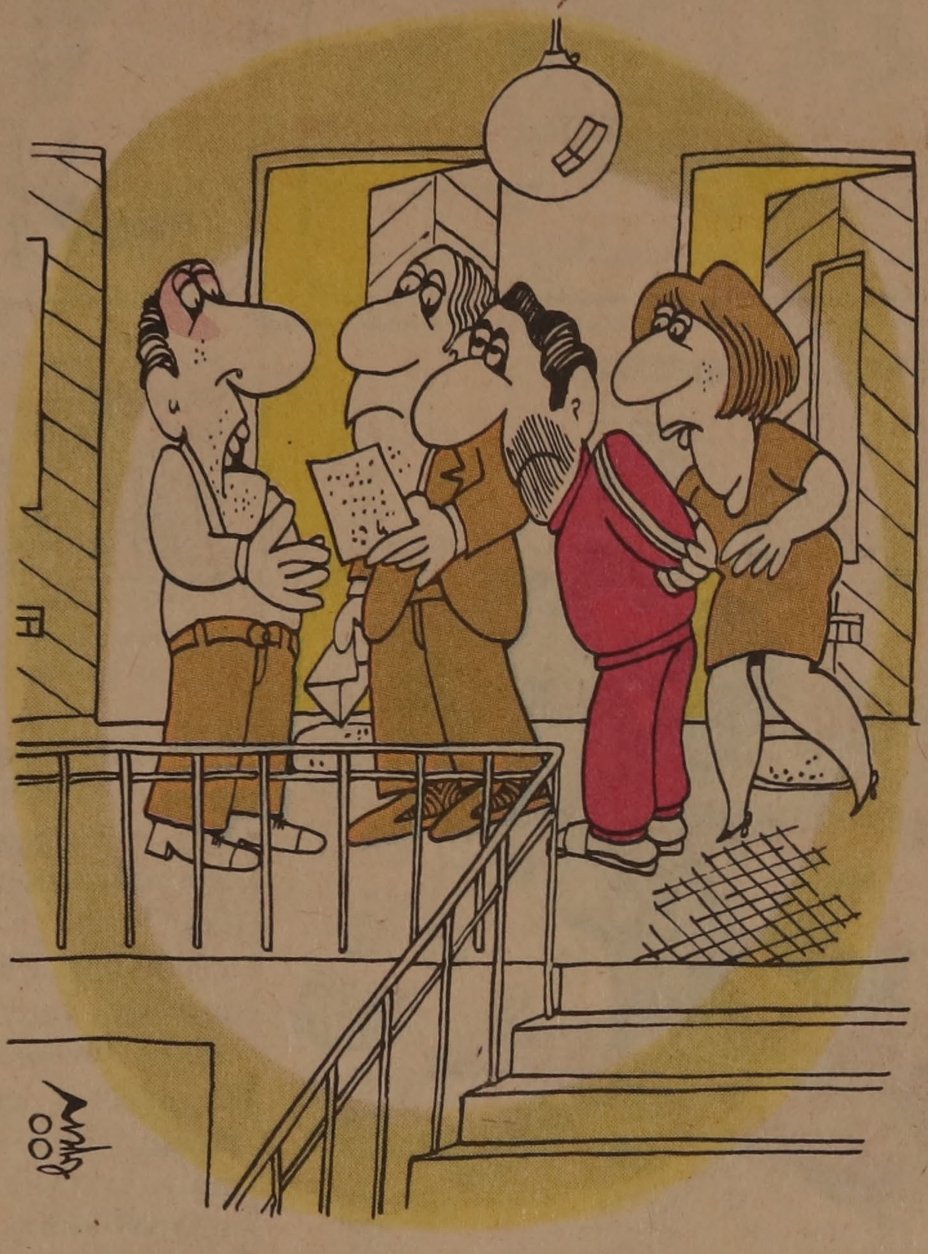
– Én ágyban!

– Tudja, hölgyem, a vevőim itt is megtalálnak, az adóellenőrök kevésbé…

– Inni nagyon tudunk!

– Menjünk le Kovács doktorhoz az első emeletre. Ő minden hivatalos levelet kapásból lefordít, magyarról magyarra.

VEZETŐKÉPZŐ

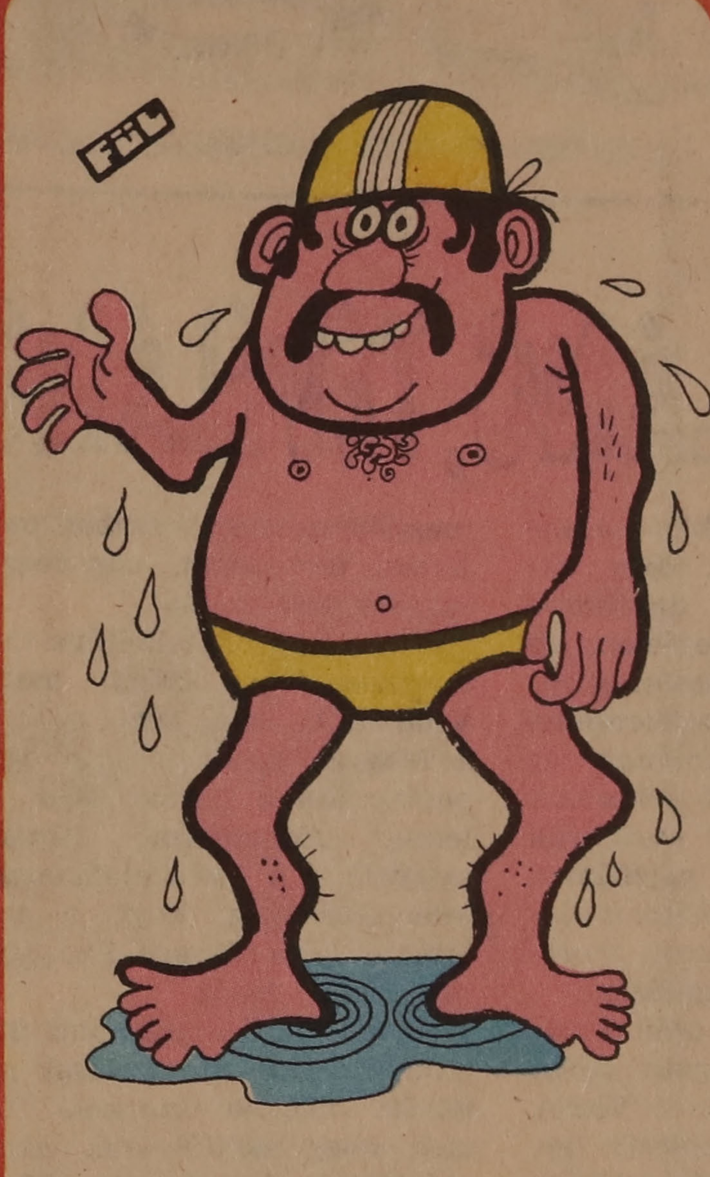
– Kovács és Molnár kartársak elmehetnek, a távollétükben megfúrták őket!

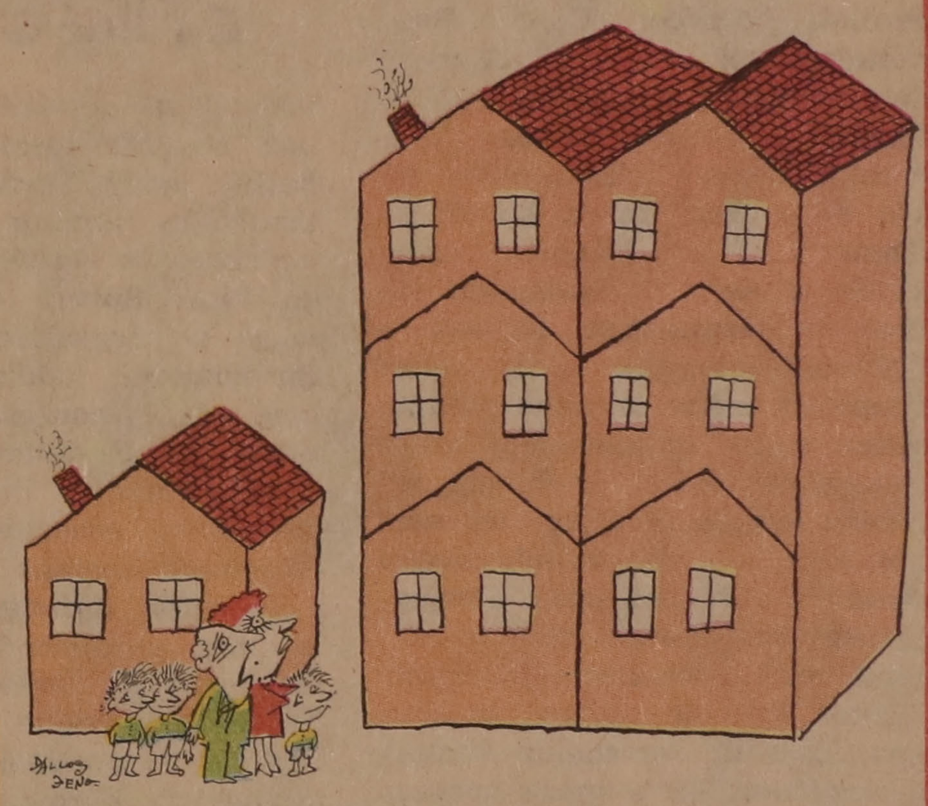
– Ezt szedje aranyoskám, én csak tudom, nekem valamikor maga a Richter Gedeon udvarolt!

„Nem tudom, az életemet hol rontottam én el?…"

– Én a történelemben és az úszásban vagyok tudós, ugyanis történelmi időket úsztam meg…

– Ennek az agglegény Kovácsnak hatszor annyi esze van, mint nekem!

Különleges kategória

— Ön tehát a különleges kategóriában óhajt vetélkedni és az új Nemzeti Színház építését választotta tárgyául.

— Igen kérem, régi hazárdőr családból származom.

— Hát akkor tessék… Mit mondana az új Nemzeti Színház felépítésére indított gyűjtésről?

— Megmozdult az ország szíve!

— Bocsásson meg, nem hamarkodta el ezt a kijelentését? A gyűjtés ugyebár mintegy fél esztendeje tart. Ez idő alatt huszonegy millió forint gyűlt össze. Vagyis, ha az üzemek, vállalatok, intézmények egyébként bizonyára jelentős adományait nem számítjuk, akkor is arra az eredményre jutunk, hogy egy-egy honfitársunk még két forintot sem adományozott.

— Félre tetszett érteni a szavaimat. Én azt mondtam, hogy az ország szíve mozdult meg. A szíve, kérem, nem a pénztárcája. Kis ország vagyunk ugyebár, még nem értük el a tömegsportnak azt a szintjét, amikor mindenünk egyszerre mozog.

— Ön szerint megfelelő időpontban indult ez a gyűjtés?

— Semmiképpen sem. Általános értelemben véve azért, mert nálunk egyetlen gyűjtés sem indulhat megfelelő időpontban. Speciális értelemben véve pedig azért, mert a gyűjtés kezdete éppen egybe esett néhány közhasznú fogyasztási cikk árának egyébként indokolt emelkedésével. A magyar ember tehát elolvashatta a felhívást s így szólhatott: „Ne tessék velünk szórakozni, kisztihand!"

— Váltsunk témát. Ön szerint mennyibe kerülhet az új Nemzeti Színház felépítése?

— Háromszor annyiba.

— Hogy érti ezt?

— Nálunk minden építkezés háromszor annyiba került, mint először közhírré tették. És akkor még engedékeny voltam.

— Mi lehet ennek az oka?

— Az ok természetesen összetett. Van abszolút része, objektív része és idealista része.

— Az abszolút rész?

— Hogy az építési anyagok egyre drágábbak.

— Az objektív rész?

— Hogy ember tervez…

— Az idealista?

— …isten végez. Mármost összegezve mindez annyit jelent, hogy ha az új Nemzeti Színház építési költségeit ma hétmilliárd forintra becsüljük, mire felépül, jócskán elérheti a huszonegy milliárdos szintet.

— Vagyis a gyűjtés eddigi ütemét figyelembe véve, mikorra épülhet fel az új Nemzeti Színház?

— Fél év alatt összegyűjtöttünk huszonegy milliót. Huszonegy milliárd ennek pontosan az ezerszerese. Ezerszer fél év, az pontosan ötszáz év. Minthogy azonban egyszer huszonegy millió már összejött, az új Nemzeti Színház a gyűjtés mostani ütemét tekintve 2483 szeptemberének végére már fel is épülhet.

— Helyes. De számíthatunk-e arra, hogy a gyűjtés az eddigi tempóban megy tovább?

— A legkevésbé sem. Illetékes szervek éppen a napokban kiáltották világgá, hogy most már a vízzel is spórolnunk kell. A fegyelmezett magyar ember ennek tudatában a pénztárcájának sem engedélyez szabad folyást.

— Hogyan juthatunk tehát mégis új Nemzeti Színházhoz?

— Az eljárás bizonyos hagyományaink figyelembe vételével módfelett egyszerű. A mostani Nemzeti Színházat érdemeinek elismerésével visszaminősítjük Magyar Színházzá.

— És?

— A pestszentlipóti Rorsah Matildról elnevezett művelődési otthont a proletkultos színjátszásban kivívott évtizedes érdemeinek elismeréseként kinevezzük Nemzeti Színházzá.

— Hát kérem, ennyi elég is lesz. Ön jelentős felkészültségről tett bizonyságot.

— És akkor most már tudósnak tekinthetem magam?

— Azt talán nem mondanám. De, hogy tud valamit, az egyszer bizonyos.

Peterdi Pál

PETERDI PÁL kollégánkat április 4-én Rózsa Ferenc díjjal tüntették ki. Szívből gratulál a kitüntetéshez

A szerkesztőség

ÜZEMLÁTOGATÁSON

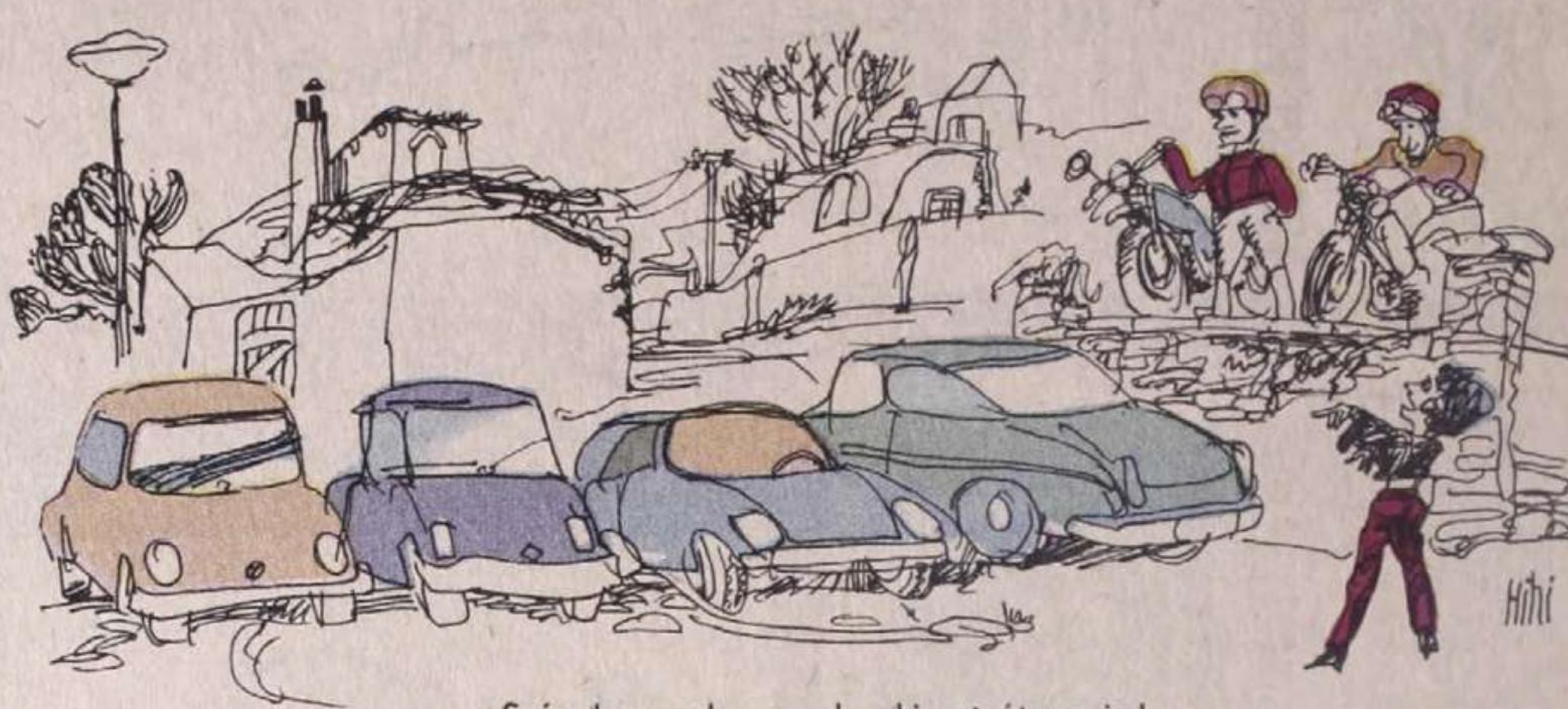

– Még jó, hogy elhitte a magas rangú vendég, hogy az a kendő védőfelszerelés...

Már golyóálló mellényeket is gyártunk. Figyelmeztetésünk:

NEM MINDENKI GOLYÓÁLLÓ, AKINEK NAGY MELLÉNYE VAN

SZELÍD MOTOROSOK

– Srácok, azzal megyek, aki ezt átugorja!

LÁNC, LÁNC, TÉVÉLÁNC

Igazán sajátos élményben lehetett része a labdarúgás hazai rajongóinak a közelmúltban lezajlott Aberdeen—Újpesti Dózsa mérkőzés közvetítésekor. A meccs előtt megjelent a képernyőn Vitár Róbert, s drámai hangon bejelentette, hogy a megtelítődött tv-lánc és a BBC miatt körülbelül a második félidő közepéig figyelhetjük a skóciai izgalmakat, de azért a tárgyalások folynak a BBC-vel. Való igaz, a II. félidő közepén, a legizgalmasabb pillanatokban eltűnt az aberdeeni pálya, s megjelent újra Vitár Róbert, aki közölte, hogy a tévélánc még nem ürült meg, s a tárgyalások tovább folynak a BBC-vel, de a látványról azért nem maradunk le, a hátralevő részt felvételről adják majd.

Ekkor én már tudtam, hogy a televíziózás új, forradalmi korszaka kezdődött el, s máris magam előtt láttam az 1986-os világbajnokság magyar—brazil döntőjének közvetítését...

A II. félidő 25. percéig a braziлok 1:0-ra vezettek, ekkor azonban 11-eshez jutottunk. Még láthattuk, hogy Törőcsik nekifut a labdának, amikor megjelent a képernyőn a körmét izgatottan rágó Vitár Róbert, és bejelentette, hogy a tárgyalások folynak az Eurovízióval, addig is tekintsük meg az „A szorgoskodó csótányka titkai" című délbudai rajzfilmet. A rajzfilm után lírai riportot láthattunk a reneszánsz-kori atomerőművek szociális helyzetéről.

Az éjféli harangszó után ezúttal már az egész Telesport rovat megjelent a képernyőn, s Vitray Tamás könnyezve jelentette be, hogy a tárgyalások még mindig folynak az Eurovízióval, addig is nézzük meg a tévétorna harmadik kiadását, míg Knézy Jenő felszólította az ország összes ideggyógyászát, hogy gyülekezzenek a Rákos mezején és a BNV szabad pavilonjaiban, mert lehet, hogy még nagy szükség lesz rájuk.

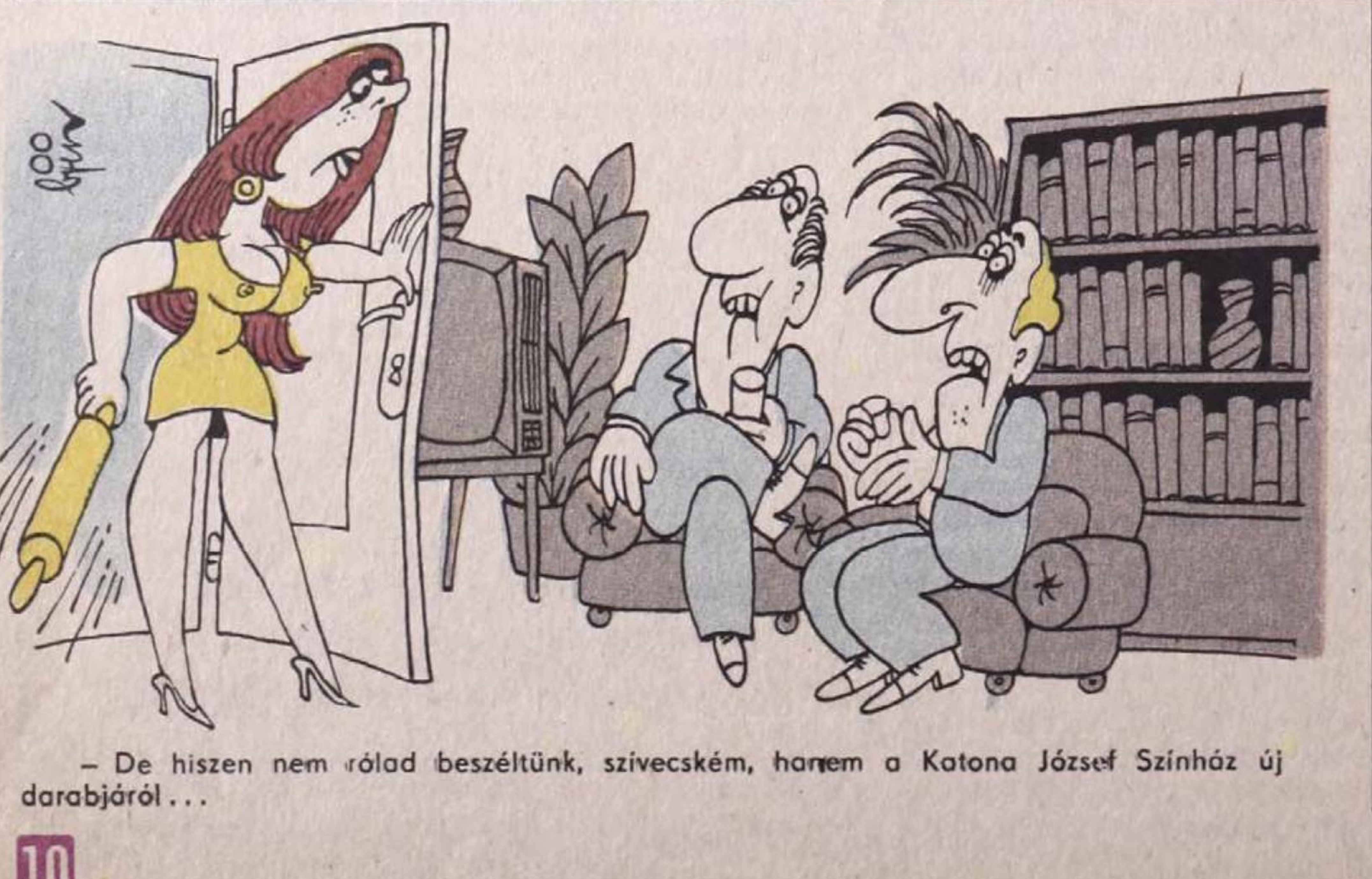
Újabb egy óra elteltével két seduxenes doboz között megjelent Vitár Róbert és hírül adta, hogy a Magyar Televízió első egységei partraszálltak Eurovízióban, s Baleczky Annamária ultimátumot nyújtott át a FIFA elnökének. Bejelentette még, hogy a további tárgyalásokról Ipper Pál egyenesben tudósít majd.

Ez idő alatt, a Központi Statisztikai Hivatal kimutatásai szerint 482 507 magyar szurkoló fogadta meg, hogy ezentúl csak sormintagyártással foglalkozik, 96 400-an ugrottak televíziókészülékeiket magukra kötve valamelyik hazai folyóba, s több tízezerre rúgott azoknak is a száma, akik pizsamában, szájukban három kartonnyi cigarettával utánozni kezdték Faustus doktor boldogságos pokoljárását.

Hajnalodott, amikor a képernyőn a Laurent család jégtáncbemutatója után egy lovaskordén a kamerák elé gördült Kovács P. József és felolvasta, hogy a Biztonsági Tanács felszólította az Eurovíziót a magyarországi közvetítés lehetővé tételére és a tévélánc 48 órán belül történő kiürítésére.

Ekkorra már nagyon fáradt voltam. Annyit még láttam, hogy Törőcsik elszánt arccal nekifut a 11-es pontra lehelyezett labdának, ám az elrúgás pillanatában mély álomba merültem. A reggeli lapokból aztán arról értesültem, hogy hosszabbítás után győztünk a világbajnoki döntőn, s Brazília beolvadt Szabolcs-Szatmár megyébe. Miután mindezt megtudtam, bekapcsoltam a tévét, s a képernyőn ekkor kezdődött el a hosszabbítás — felvételről.

Vezda János

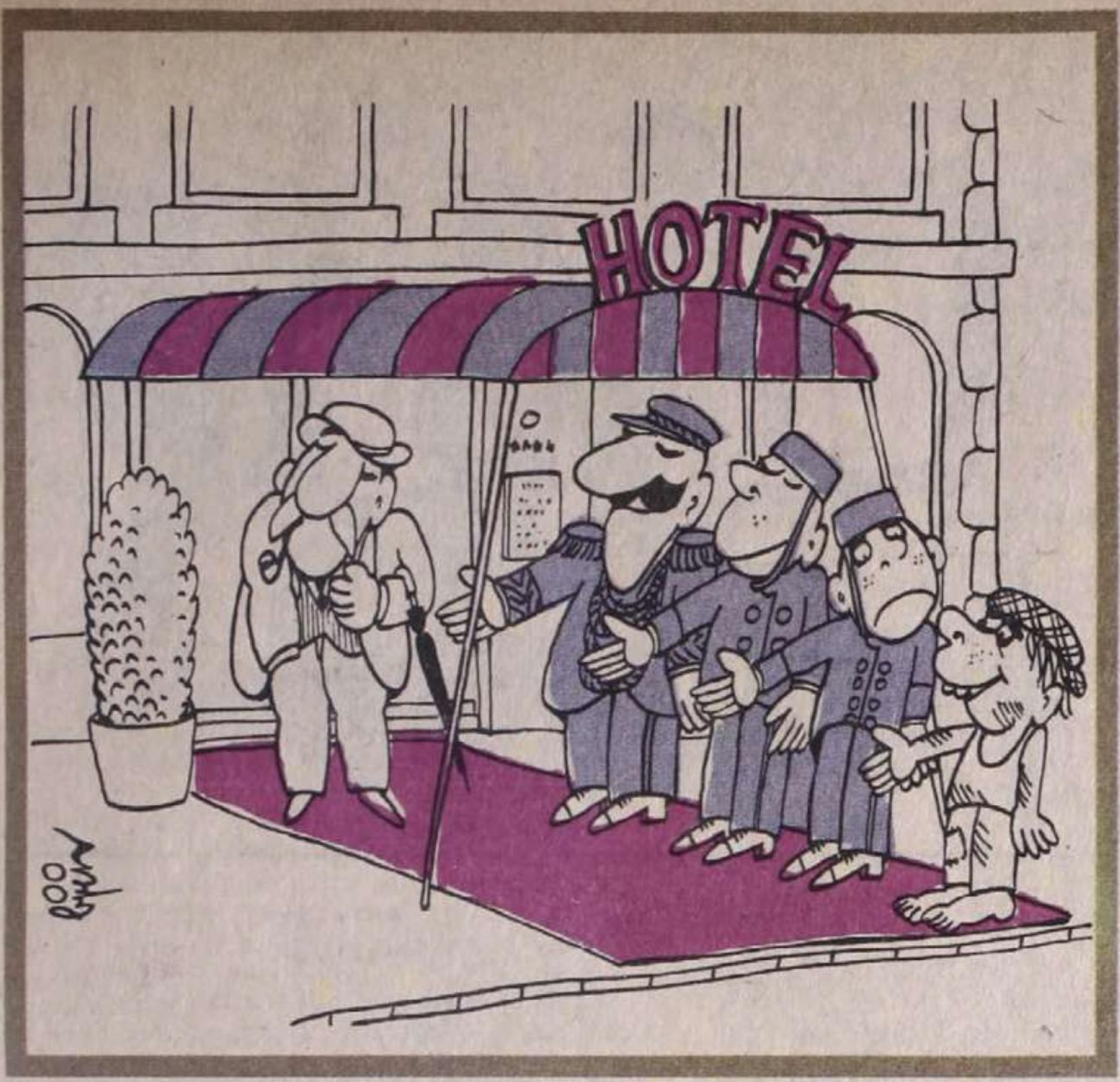

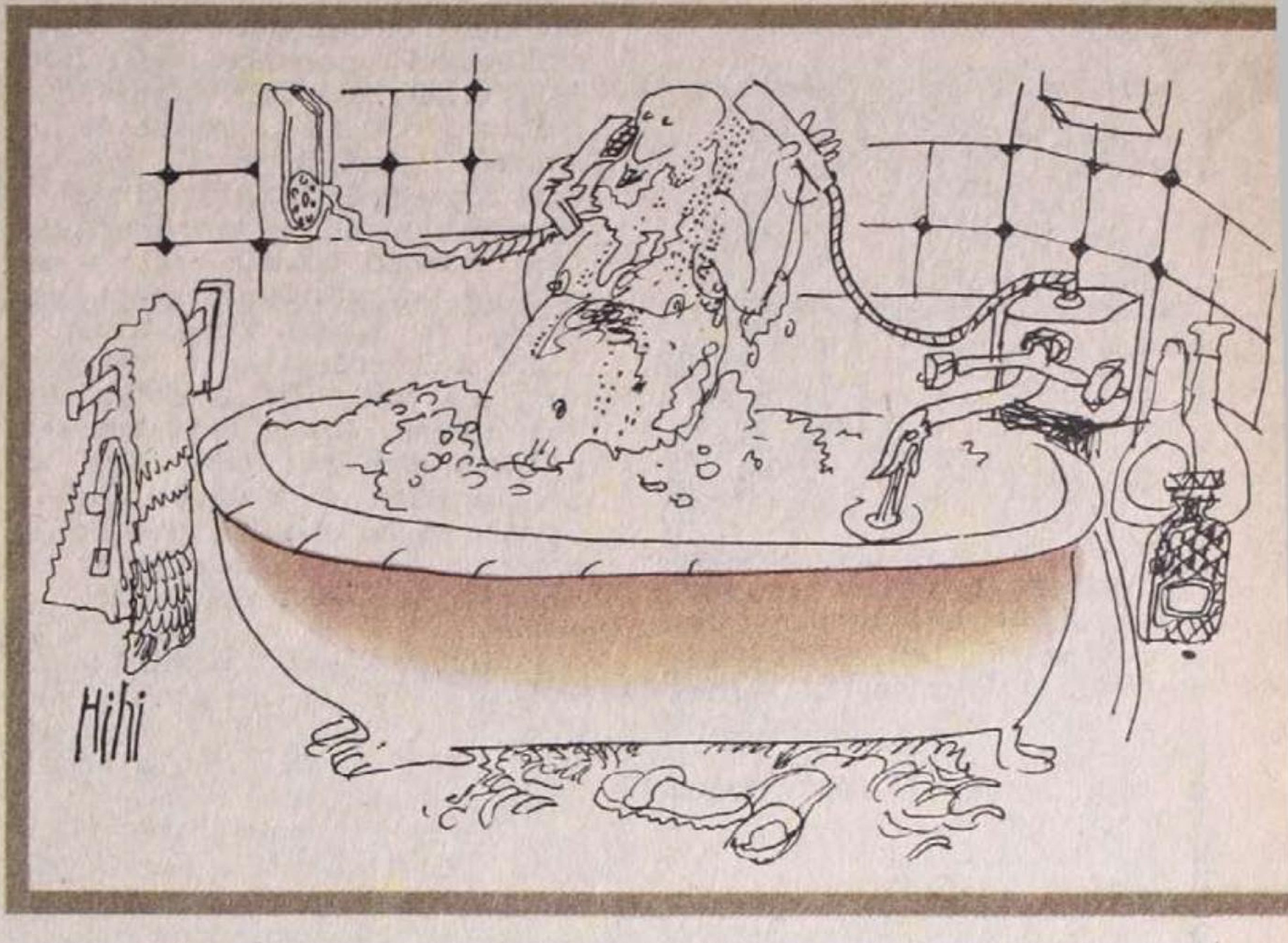
– De hiszen nem rólad beszéltünk, szívecském, hanem a Katona József Színház új darabjáról...

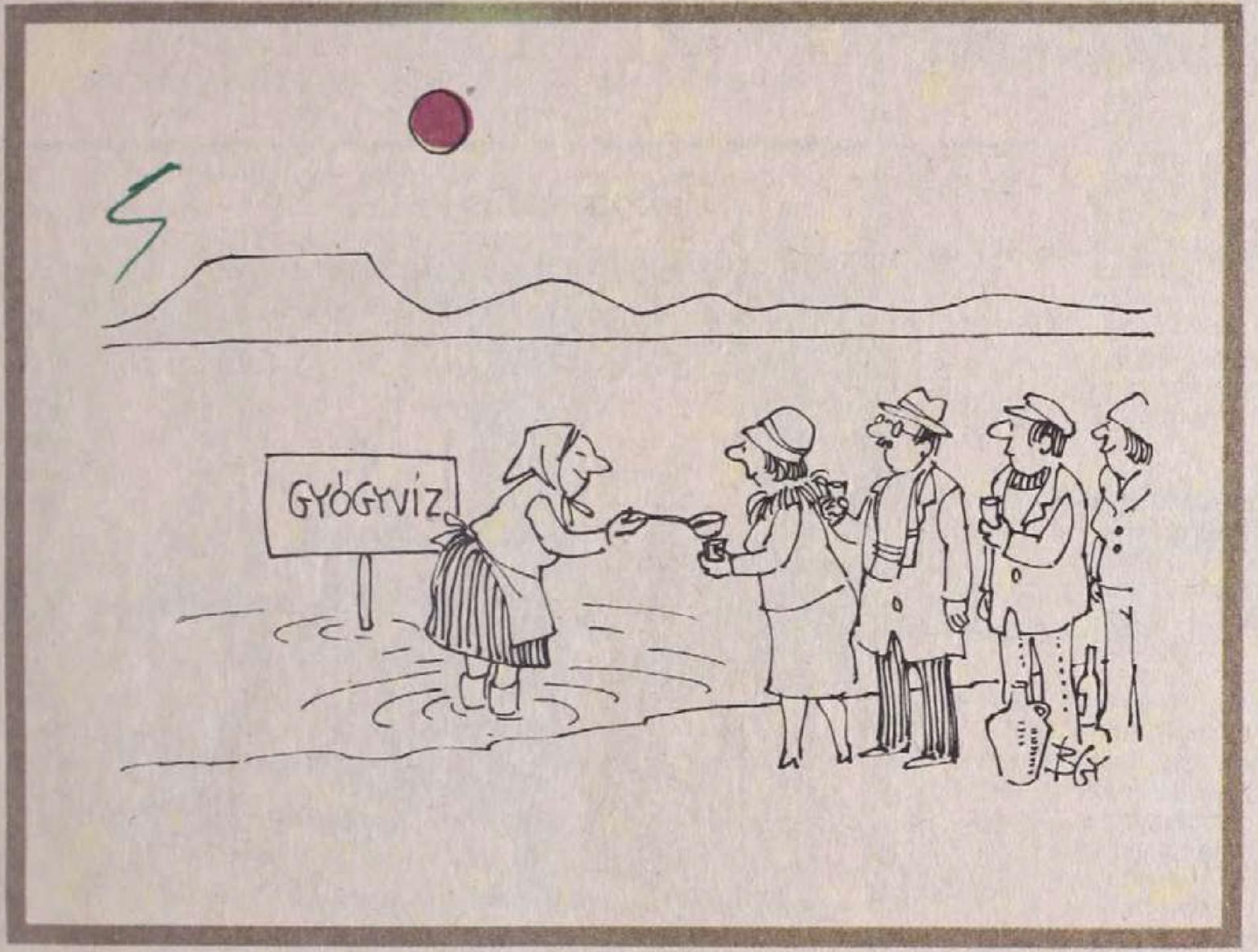

– De főnök kartárs, itt senki nem híreszteli, hogy önt protekcióval nevezték ki!

BALÁZS-PIRI,
HEGEDŰS,
BRENNER,
VÁRNAI,
DALLOS

BIZNISZ

NÉPSZOKÁSOK

Közismert tény, hogy dédanyáink, ükapáink mindennapi életének szokásai feledésbe merültek, már csak könyvtárakban őrzött népszokás-gyűjtemények vallanak a régmúlt idők érdekességeiről. Pedig nem ártana feleleveníteni a régi népszokásokat. Hogyan? Valahogy így!

KOMATÁLKÜLDÉS Fehérvasárnapon, húsvéthétfőn, május elsején és egyéb tavaszünnepen a főbérlők és az Ingatlankezelő műszaki ügyintézői barátságkötésüket ajándékcserével pecsételik meg. A barátságot kötni kívánó főbérlő ajándékegyüttest készít ételekből, italokból. Cseréptálra koszorú alakú kalácsot, sonkát, tojást helyez és teletűzdeli külföldi italkülönlegességekkel. Az ajándékot személyesen vagy küldött által szokás eljuttatni. Ha a vivőt leültetik, a tálat elfogadják, a komaság megpecsételődött. A barátságkötés látható jele, hogy csőrepedés, plafonbeázás, kéményelzáródás esetén gyorsan jön a segítség. Sortatarozás, födémcsere alkalmával nem árt a komaságot csúszópénzzel, bélelt borítékkal is megerősíteni.

ÖRDÖGLAGZI Farsang keddjén a település vagy a vállalat, a téesz nőbizottsága zártkörű asszonyfarsangot rendez. Az ördöglagzi nevű mulatságra meghívják azokat a főiskolát, egyetemet végzett nőket is, akik nem a képességüknek, tudásuknak megfelelő beosztásban dolgoznak, akikről a káderfejlesztési tervek megfeledkeztek. A férfiruhába, maskarába öltözött nők a férfi főnököket jégcsappal megborotválják. Ha van kéznél üzemi orvos, fagypont feletti hőmérséklet és kirívó igazságtalanságok esetén jégcsap helyett életlen bugylibicskát használnak.

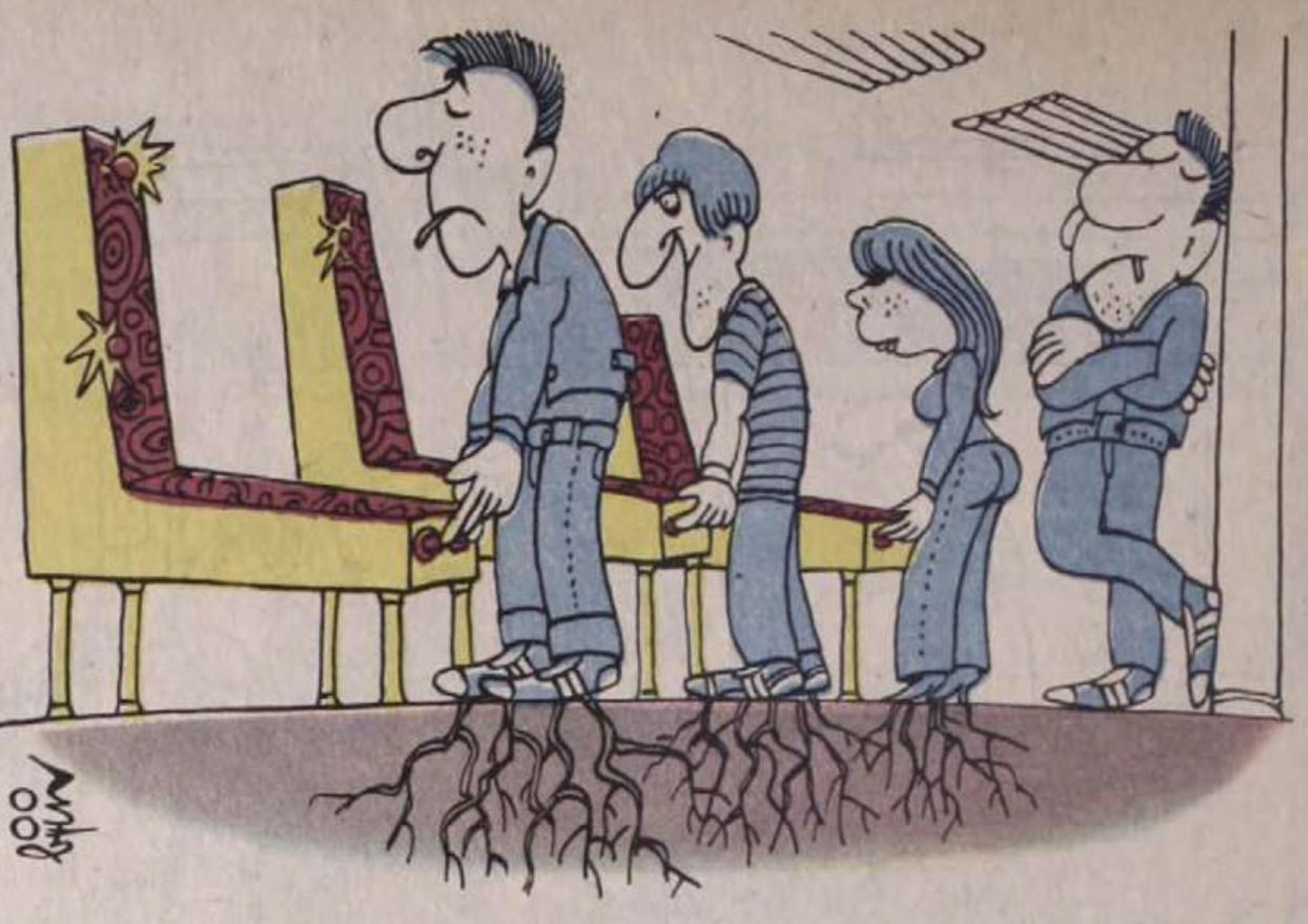
BORBÁLAÁG A piac iránt érzéketlen termékgyártó gazdasági szakemberek december 4-én, Borbála-napkor mezítláb, ingben, gatyában kimennek a kertbe és kilencféle gyümölcsfáról egy-egy ágat törnek. Cédulákra felírják a gyártásra szánt, új termékek legfőbb műszaki adatait, majd a cédulákat a gyümölcsfaágakra aggatják. Az ágakat vízbe teszik, a vízzel teli edényeket a kemence vagy a divatba jött kandalló tetejére rakják. Azt a terméket kell gyártani, amelyik neve alatt az ág karácsonyig kizöldül. Ha a termék ennek ellenére nem kel el a piacon, az igazgatót érdemei elismerése mellett nyugdíjazzák.

REGÖLÉS Tél közepén, karácsonykor, újév táján divatos népszokás. Serdülő fiúk, legények vagy felnőtt férfiak láncos bottal, köcsögdudával, furulyával, gitárral felszerelve vállalatról vállalatra, intézményről intézményre járnak, termékenységvarázsló, termelésserkentő köszöntőket adnak elő. A vendéglátó vezetőnek és egész házanépének jó egészséget, hathatós munkaerő-gazdálkodást kívánva, múltunk nevezetes eseményeiről varázslatos történetekkel szórakoztatják a jelenlévőket. Legismertebb hőstetteinket az Évszázad mérkőzése, az Évszázad képlopása, az Évszázad leghoszszabb áremelési sorozata címmel adják elő. Gazdag jutalom esetén jósolnak is: összevonásra, megszüntetésre ítélt vállalatok, intézmények neveit, a várható áremeléseket is beledalolják mondókájuk refrénanyagába.

ÁLARCOS ALAKOSKODÁS Ha országos hivatalhoz, külkereskedelmi céghez, kulturális intézményhez külföldi vendégek, tárgyalópartnerek érkeznek, programjuk színesítésére a vendéglátók látványos alakoskodást rendeznek. Megadott jelre betyárnak, cigányasszonynak, kéményseprőnek, koldusnak, bohócnak öltözött munkavállalók lepik el a tárgyalótermet és körülugrándozzák a vendégeket. A dollárelszámolású országból jött látogatóknak alkalmilag összetákolt panaszfalnál adakozásra buzdító koldusénekeket, kéregető nótát, adósság-átütemező rigmust adnak elő, a rubelelszámolású ország küldöttje előtt pedig bohókás rongyrázó szöveget citálnak.

Kiss György Mihály

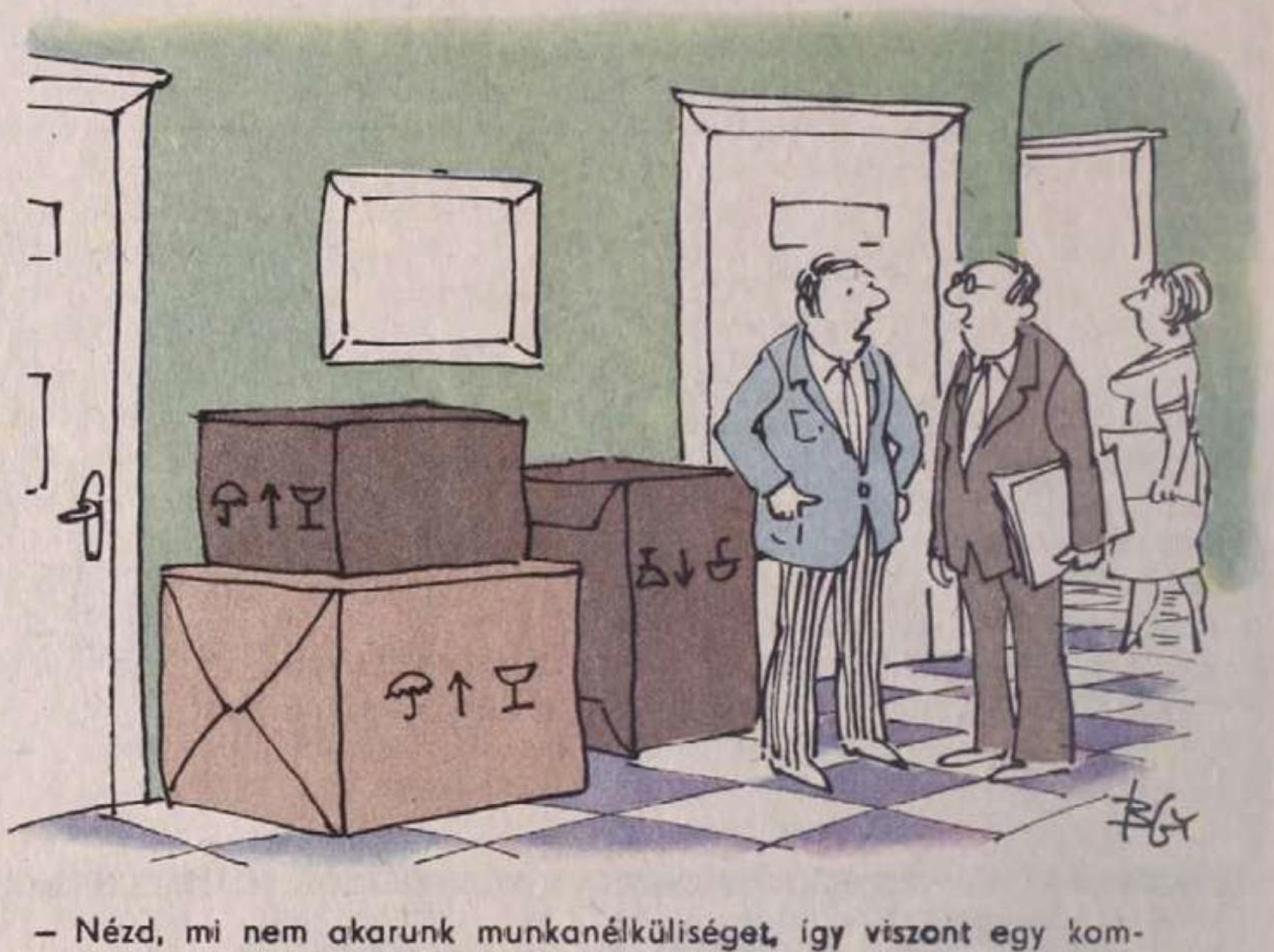
JÁTÉKTEREM

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

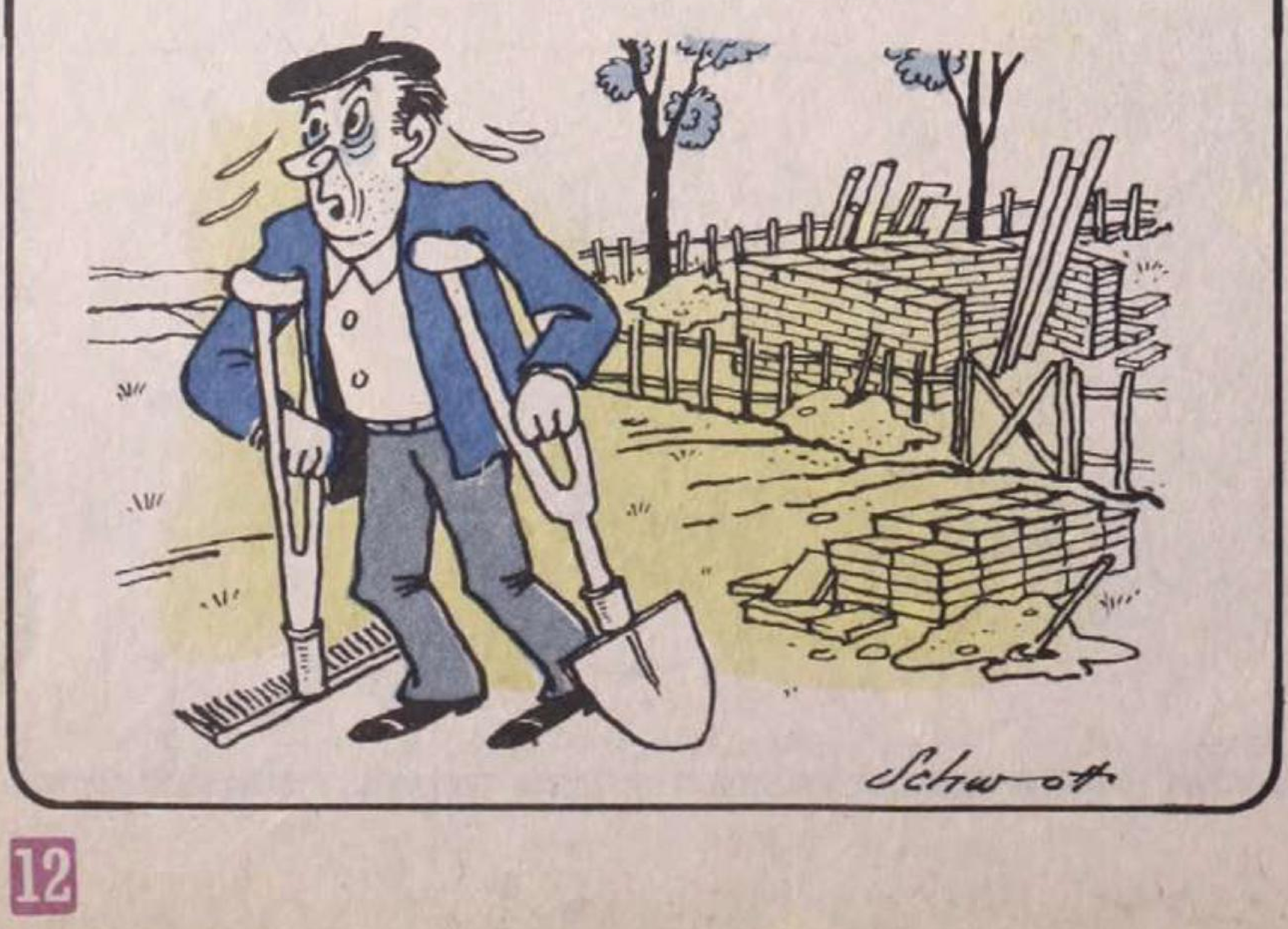
— Mikor jutott először eszébe, hogy maga ló? — kérdezi a pszichiáter állandó betegétől.
— Amikor sikerült meggyőznie arról, hogy nem vagyok kutya...

MODERNIZÁLÁS

— Nézd, mi nem akarunk munkanélküliséget, így viszont egy komputer kezelésére 60 ember jut.

HÉTVÉGI KIKAPCSOLÓDÁS UTÁN

— Hónapok óta hiteget, hogy félretesz nekem egy hűtőszekrényt...

AZ OLVASÓ OLDALA

MI VAN A BORÍTÉKBAN?

A postás körülbelül 30×25 cm méretű borítékot hozott, amelyben valami kisebb méretű kemény papír lapult úgy, hogy lötyögött, mint a pipaszárláb a bő gatyában. Furdalt a kíváncsiság, mit küldhet számomra Debrecenből a Biogál Gyógyszergyár? Nem sokáig gyötrődtem, mert a hatalmas borítékot felvágva, menten fény derült a rejtélyre. A kettéhajtott reklámpapír barna elülső oldalán két női mell és egy jól sejthető női köldök nézett rám barna köntösben. Nehogy véletlenül valaki valódi köntösre gondoljon, mert a barna szín csak elmosódó halovány kontúr volt. Ezek után már azon sem lepődtem meg, hogy a Catergen® tabletta hatásáról kívánja tájékoztatni e barna reklám az orvosokat. De még mindig rejtély marad bennem az a kérdés, hogy a sejtelmes női melleknek és misztikus köldöknek mi köze van a májhoz, hacsak nem az, hogy a máj valahol a jobb mell és a köldök között helyezkedik el? De még ennél is rejtélyesebb, hogy miért kellett ezt a gyógyszerismertető reklámot ilyen nagy borítékban postára adni? Talán azért, mert nem volt kisebb boríték, vagy talán azért, mert a borítékot is a svájci Zyma A. G. gyógyszergyár fizette, amelytől a licencet vásároltuk? Vagy netán gyógyszeriparunk még nem jött rá arra, amit például a Német Szövetségi Köztársaságban megjelenő két magazin, a Stern és a Spiegel már régen gyakorol? Ők ugyanis a lapok címoldalára egy névjegynyi 10×4 cm-es címkét ragasztanak, amin az előfizető neve és címe szerepel — bizonyos kódszámok mellett. Felajánlom újításnak ezeknek az éppenséggel nem túlzottan szegény képes magazinoknak a módszerét — még akkor is, ha nem én találtam ki. Ugyanis ha ezt a példát követnénk, a sok boríték papírja megmaradna más célokra vagy pedig kevesebb papírt kellene importálnunk, esetleg kevesebb erdőt kellene kipusztítanunk papírgyártás céljaira. Ráadásul még a postás táskája is könnyebb lenne néhány grammal. „És akinek ennyi jó kevés, azt érje csak gáncs, de nem megvetés."

Szendei Ádám

ÜVEGHEGY A DOBOZOKBAN

Három hatalmas papírláda áll már hetek óta szerkesztőségünk „előszobájában". A különös ajándék küldője Őrsi Lőrincz János (Békéscsaba, Csányi u. 27. 5600), aki a dobozokhoz levelet is mellékelt. Részletes, matematikai ismereteinket meghaladó számításait most nem idézzük, csupán néhány gondolatot ragadunk ki a Ludashoz írt leveléből.

„Ezúton hozom szíves tudomásukra, hogy három kartondobozban olyan üvegeket küldtem el a címükre, melyeket évtizedeken keresztül nem vettek át és ma sem vesznek át az árudákban. Főleg külföldi üvegek ezek, de van közöttük jónéhány hazai gyártmány is.

Újítási javaslatom röviden abban áll, hogy az eddig vissza nem vett üvegeket vegyék vissza, vagy valamilyen módon hasznosítsák őket. Szerény számításaim szerint hosszú éveken át milliókat dobtunk ki ily módon az ablakon, s ez az összeg bizony igen jól felhasználható lenne az új Nemzeti Színház építésénél is."

TÜCSÖK és BOGÁR

Az átmászókat lelövik, ugye?
(Egerben fotózta Szabó Zoltán, sényői olvasónk)

táris erővel ütötte meg, a futamokat a magas regiszterben gyors tempóban pergette ki. Itt is megmutatta pinaniszti-kus rátermettségét a második tétel igen nehéz Toccatájában.

Feltehetőleg a hölgyközönség őszinte érdeklődésére!
(A Zalai Hírlapban találta Murger János, zalaegerszegi olvasónk)

zatai. Annak a mítosznak, amely az individuális életszerveződésben az egzisztenciális krízishelyzetekre vonatkozóan a társadalmi struktu-

rális viszonyok rovására túldimenzionálja a szellemi kultúra hatásait.

Segítség, jóemberek! Alul vannak dimenzionálva a strukturális viszonyaink! Most aztán jól nézünk ki!
(Az Élet és Irodalomból ollózta Dr. Sárkány József, püspökladányi olvasónk)

több puszta praktikumnál. Így lett szimbolikusan is egy színésznemzedék ügye a Popofesztivál és akik szerte az országban Cipol-

Történelem hátulnézetben?
(A Magyar Ifjúságban találta Mészáros Ágnes, mosonmagyaróvári olvasónk)

rek csomagolóanyaga, valamint az állami tetemek jelentik, mivel egy részük lakossági szeméttelepekre, vízfolyásokba jut

Kisipari tetemek előnyben!
(A Dunántúli Naplóban bukkant rá Rádoki György, pécsi olvasónk)

Reméljük, a lyukban sem henyélnek!
(Szekszárdon fotózta Nagy Károly)

A gazdaságos anyagfelhasználás és a technológia korszerűsítési tárca-program — amely 1938-ban indult — eredményeit tekintve az eltelt időnek megfelelő. Értékelésre, nagyobb lélegzetű tapasztalat összegzésére még nincs, nem is lehet mód, arra viszont igen és ez kötelesség is, hogy a továbbiakban haszno-

Nem is jó az ilyet elkapkodni!
(A Közlekedési Közlönyből ollózta Nikázy Edina, miskolci olvasónk)

A szilvásváradi Lipicai Ménes felvételt hirdet

Ott a helyünk, nyihaha!
(Az egri Népújságból ollózta Labancz János)

GONDOLATOK EGY KÖNYVTÁRRÓL...

Tagja vagyok a VII. kerületi Népfrontbizottságnak, s egyik értekezletünkön a Wesselényi utcai Szabó Ervin könyvtár vezetője is felszólalt. Elpanaszolta, hogy a könyvtárhoz tartozó, Kertész u. 17. sz. alatti, közel 7 millió forintba kerülő olvasóterem megközelíthetetlen, mert az ott parkoló autók elzárják még a járdán is a bemeneti lehetőséget. Bejelentette a tanácsnál és a rendőrségnél is, de semmi eredmény. Tudom, az autóknak is meg kell állniuk valahol, de felvetődik a kérdés: a mai nehéz gazdasági helyzetben miért adunk ki annyi pénzt, ha a célt nem szolgálja?

Dr. Tóth Béláné,
Budapest,
Wesselényi u. 35. 1077

EGYIK SZÁRA RÖVID LETT...

Mellékelten küldök Önöknek egy pár harisnyát, amely különleges méreteinél fogva megfejthetetlen rejtély számomra. Igaz, a termék másodosztályú, de azt nem írták rá, hogy használhatatlan is. A harisnya két szára között óriási az eltérés, úgyhogy jó lenne, ha a gyártó használati utasítással is ellátná: melyik lábamból és mennyit vágassak le, hogy használható legyen a harisnya? Arra is kíváncsi lennék, aki ezt meózta, vajon hogyan festene benne? (Az árut a Budapesti Harisnyagyárban készítették.)

Hegedűs Lászlóné
Tiszaföldvár, Bajkai G. 2. 5430

(A harisnya munkanapokon megtekinthető a szerkesztőségben.)

MINDEGY

című rejtvényünk megfejtése:

— Kikérem magamnak, én nem portás vagyok, hanem tengerész.
— Akkor hívjon egy hajót!

200-200 forintot nyert:

Hubina Lajos Dunakeszi, László, u. 6. 2120
Lajos Marianna Bp. Rózsakert 23. 1223
Pál Istvánné Bp. Gyulai P. u. 3. 1085

A nyereményeket postán küldjük el.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Ez a kutya szereti a kisgyerekeket is?

— De mennyire! De azért inkább a hentestől hozok neki ezt-azt!

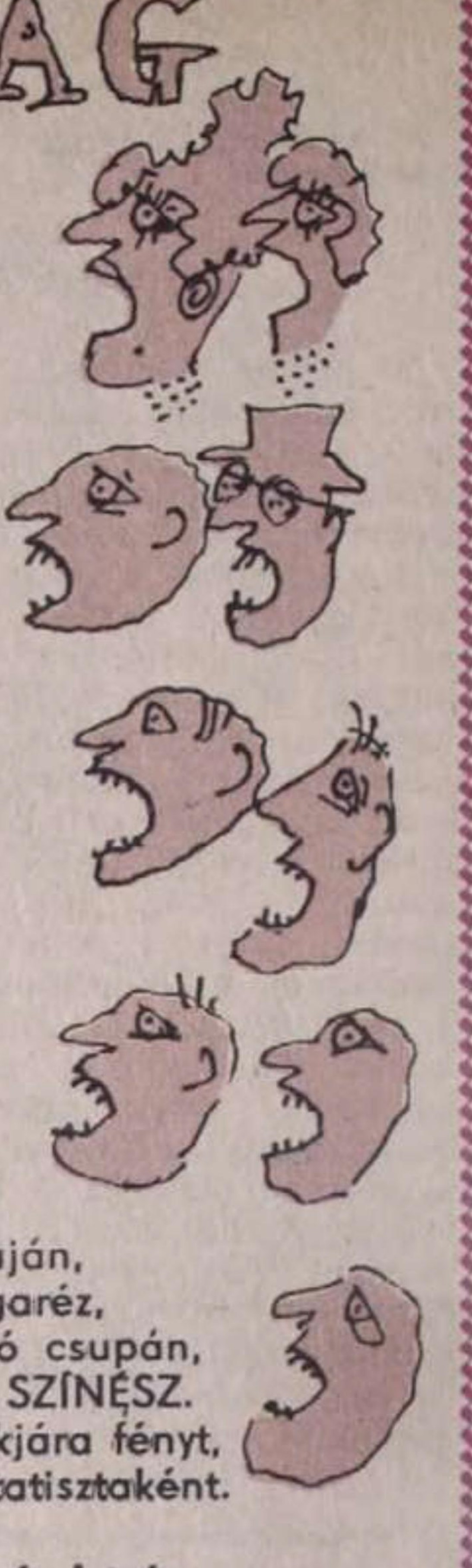
— Az aktákból kiderül — mondja a bíró a vádlottnak —, ön már többször volt büntetve!

— Látja, bíró úr — sóhajt a vádlott —, ilyen igazságtalan a világ! Bezzeg azt, hogy többször szabadlábra helyeztek, nem említi senki!

ÉS MÉGIS MOZOG . . .

VEGYES SAVANYÚSÁG

BEHÚZOTT NYAKKAL

Engem itt mindenki kioktat:
a karszalagos ellenőr,
a Közért-beli pénztárosnő,
mikrofonján a buszsofőr,
a mozi jegykezelőnője,
a kérelmemet iktató,
az IKV művezetője,
a tanácsi előadó,
pityókosan a kéményseprő,
a portásnő, ki nem negéd,
a rendész, s ki felvisz a lifttel,
és fenn a hivatalsegéd,
a volán mögül kihajolva
a gépkocsitulajdonos,
a pincér, ki hideg levest hoz,
s téved, ha öszead, szoroz,
az SZTK-ban, kinek át kell
nyújtanom a beteglapom,
az újságos, ki pénzt nem vált fel,
a kalauz a vonaton,
a Patyolatnál tisztításra
ki elfogadja pár ruhám,
a gyümölcsárus, aki rothadt
almát, citromot sózna rám,
az áruházi eladó, kit
társalgás közben zavarok,
az Iparcikk-kölcsönzőéknél,
ki kartotékok közt topog,
a műszerész, a szobafestő,
az órás és a szerelő,
a villamoson útitársam,
ki a gyomromba belenő,
az OTP ügyintézője,
a tévében a tanmese,
a munkahelyemen kollégám,
a főnököm s helyettese . . .

Sorolhatnám akár tovább is,
ámde minek – szó, ami szó:
nálunk kevés a pedagógus,
de túl sok a (ki)oktató.

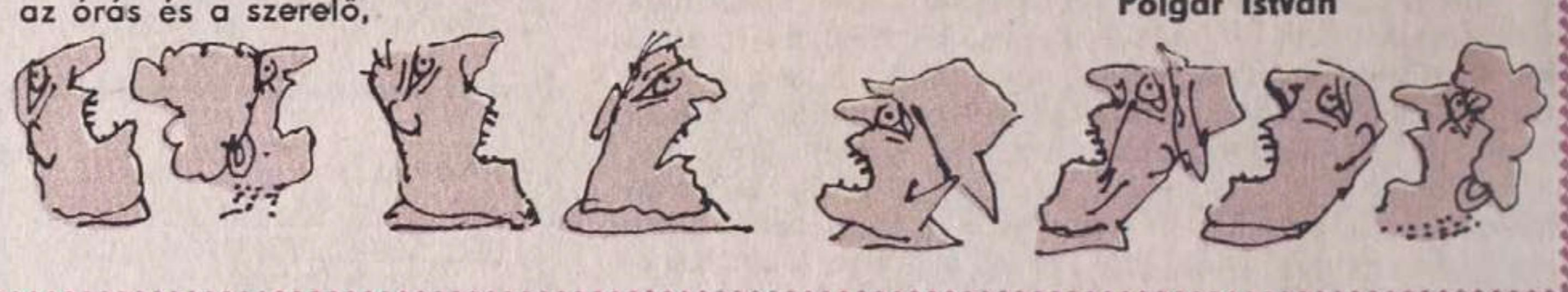
BECSAPÓSDI

A reklám
nagy hatást tett rám:
indultam máris, megveszem,
amit ajánl oly kedvesen.
Érte a boltokat
lábam napestig rótta –
sehol sem tudtak róla.

HIVALKODÁS

Névtábla tündököl lakása ajtaján,
cirádás, naponta tisztított sárgaréz,
melyen nem a neve olvasható csupán,
de az is, hogy OPERAÉNEKES SZÍNÉSZ.
Tény, hogy reflektor is vet alakjára fényt,
ha színpadra kerül olykor – statisztaként.

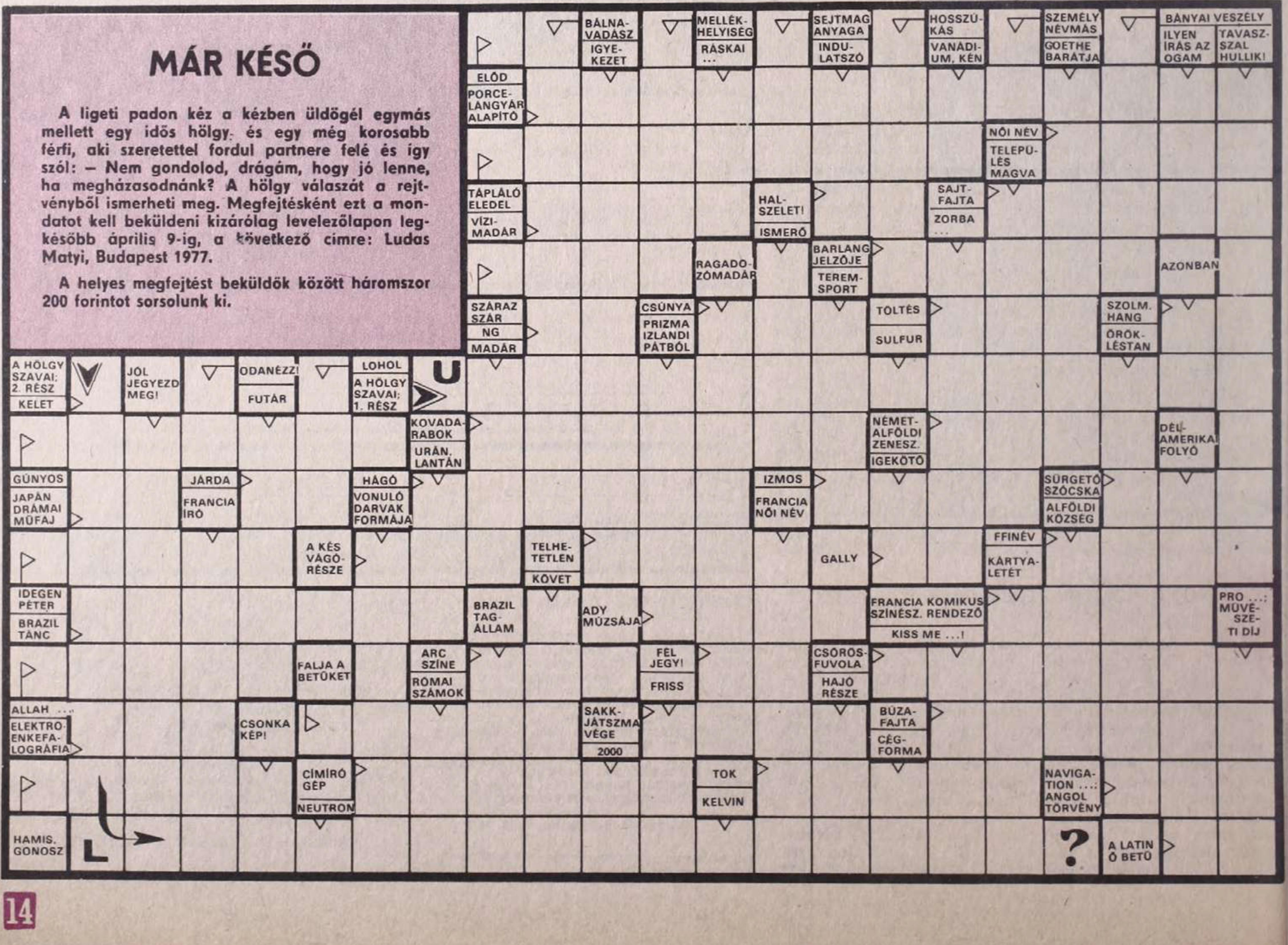
Polgár István

MÁR KÉSŐ

A ligeti padon kéz a kézben üldögél egymás mellett egy idős hölgy és egy még korosabb férfi, aki szeretettel fordul partnere felé és így szól: – Nem gondolod, drágám, hogy jó lenne, ha megházasodnánk? A hölgy válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 9-ig, a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

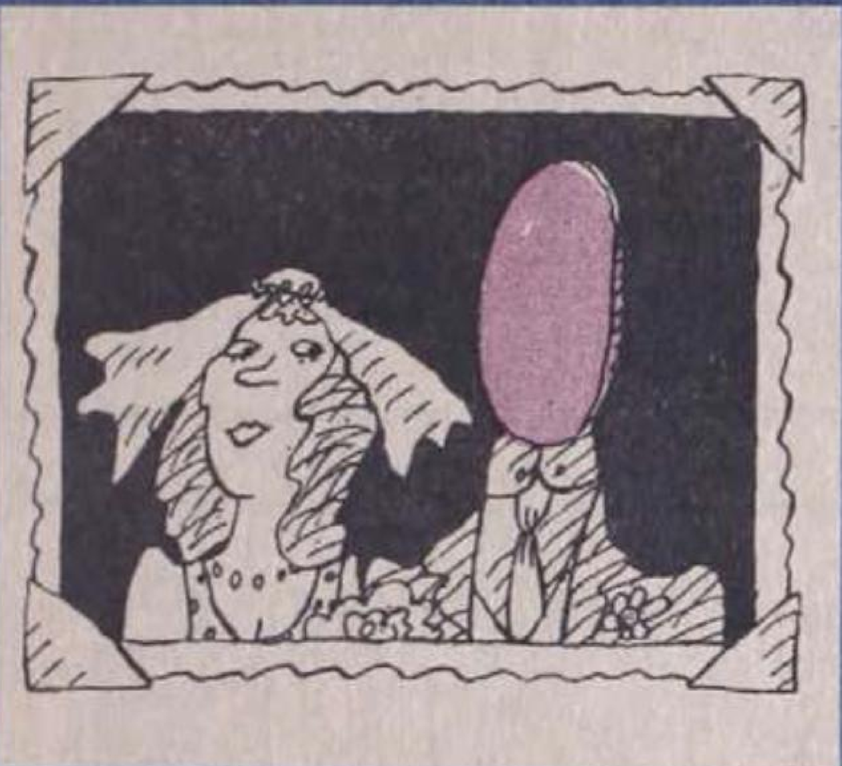
A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

IMPORT HUMOR

NÁSZ

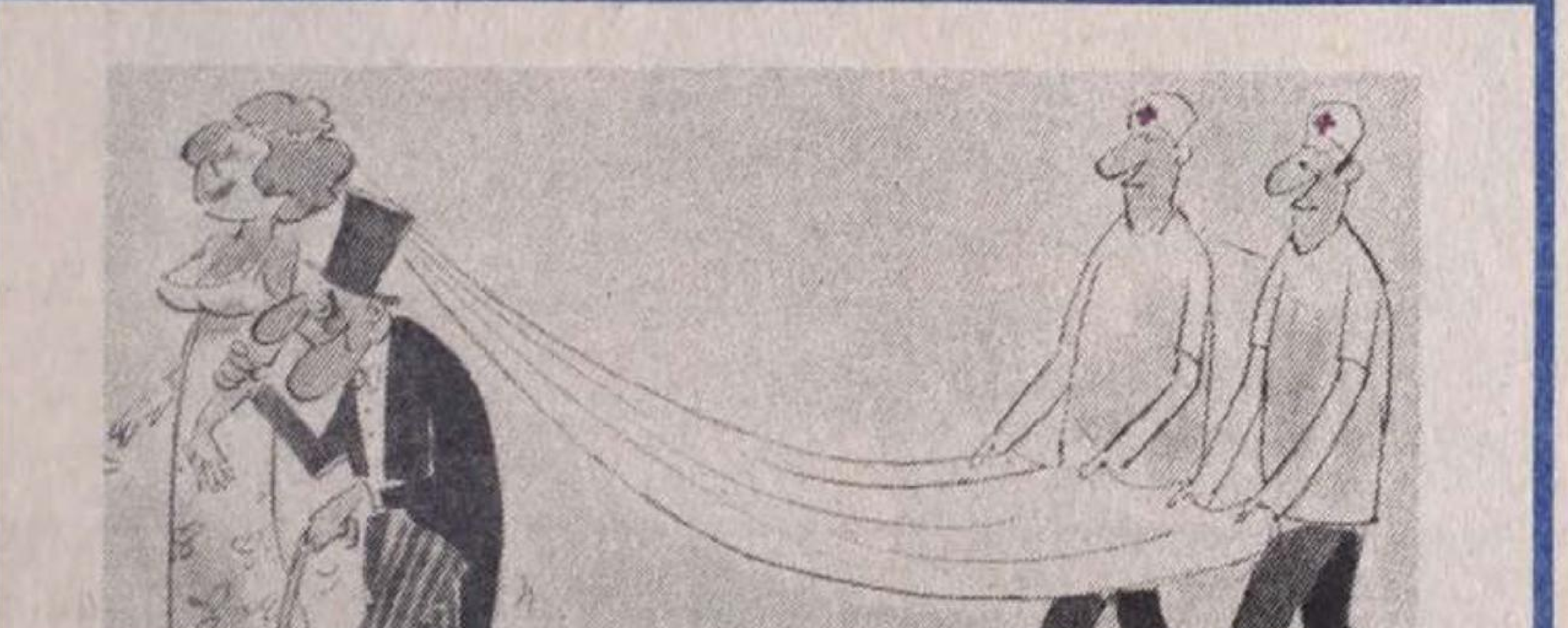

– Azt mondja: igen...

TRIBÜN

Martin Lauer, a 110 gát egykori világcsúcstartója mondta:

— Edző, az az ember, aki arcod verítékével keresi kenyerét.

Wilhelm Bungert, a nyugatnémetek kitűnő teniszezője érdekesen indokolja hullámzó teljesítményeit:

— Nekem nem szabad mérkőzés előtt popzenét hallgatnom. Ilyenkor egy-egy sláger megragad bennem, egész idő alatt azt dünnyögöm és alig tudok a labdára figyelni.

A BBC egyik sportközvetítéséből:

— Végtelen gyenge mérkőzés volt. Tulajdonképpen kettős vereséget kellett volna kihirdetni.

Rosy Dartmoore, huszonhétéves leedsi háziasszony különös versenyt nyert. Vetélytársait messze maga mögött hagyva sikerült 27 méterre hajítania a sodrófát.

A férje az eredményhirdetést követőleg harmincnégy részvétnyilvánítást kapott.

Ötvenezer dollár fájdalomdíjat követel Julian Marchesan, az Ecuador Los Angeles edzője Hagar Printizantól, a Santa Barbara csatárától.

Indok: a csatár némi partvonalmenti vita során leharapott az edző orrából egy darabkát.

(p. p.)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Drágám, ha feleségül jössz hozzám, a tenyeremen hordozlak!

— Ez azt jelenti, hogy nincs autód?

*

— Mennyire lefogyott a felesége, szomszéd!

— Igen, egy régi kínai diétának köszönheti. Már három hete nem eszik mást, csak tyúklevest.

— Metélttel?

— Nem. Pálcikával.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással
84.2308/20-14
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

MODERN UDVARLÁS

– Olyan csinos vagy drágám, mint egy vállalati kártyanaptár...

LOMTALANÍTÁS

– Értse meg, mama, ezen a hokedlin nem ült Kossuth Lajos, nem kell a Ráday Mihálynak!

UNALOM

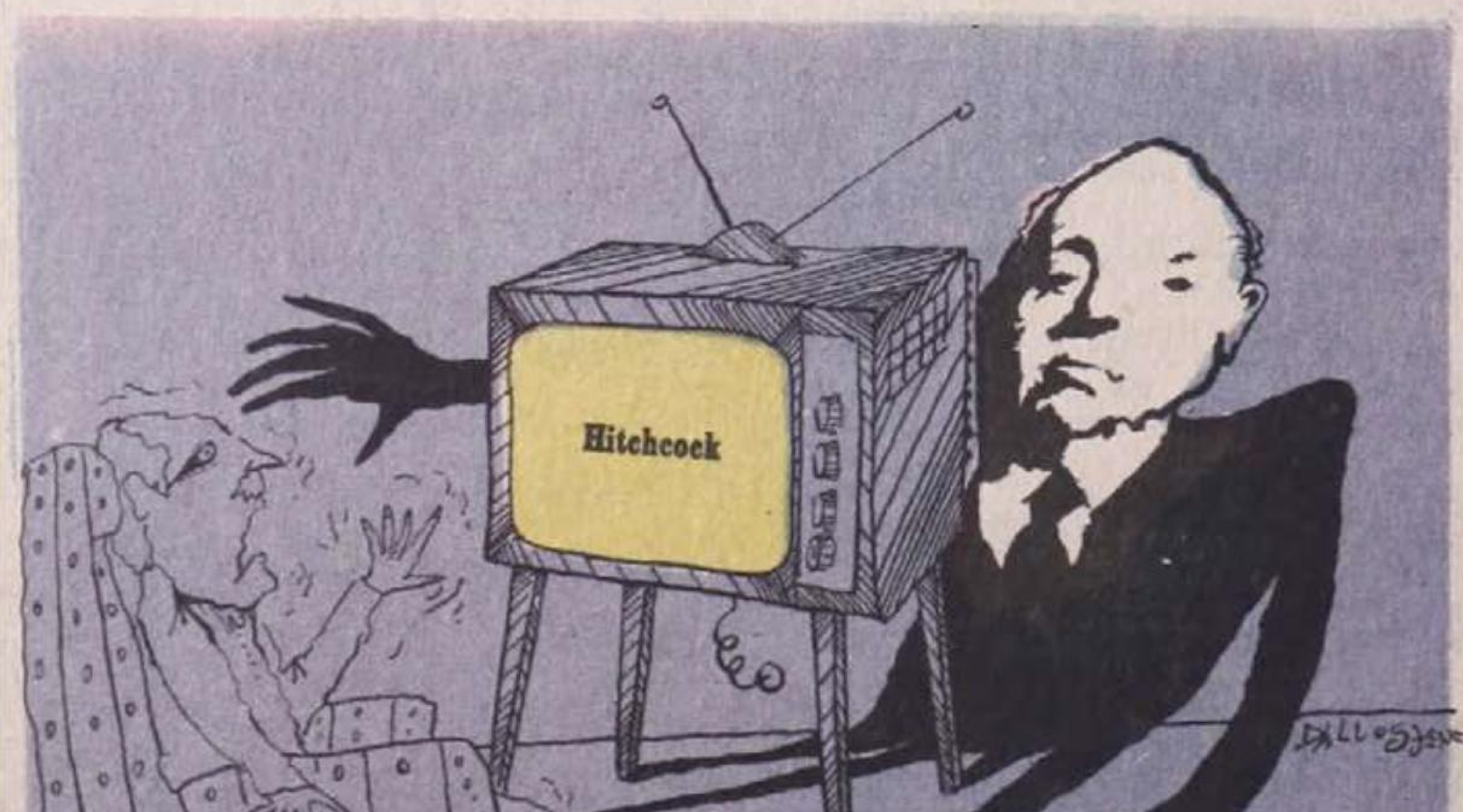
– Jobb, hogy nem engedtük a férjeinket gyesre, képzeljétek, ők mennyit innának!

PÉNTEK

– Ketteske, harmincnégyeske, negyvenötöske, hatvanhatoska, nyolcvankilenceske!

FRÁSZ

HAJTÓERŐ

